Nr. 35. Warszawa, dnia 30 września 1920 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru 5 mk. Prenumerata kwartalna 50 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 15 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 512-64.

TREŚĆ:
Podatki bezpośrednie: 490. Rozporządzenie Ministra Skarbu celem wykonania ustawy z d. 14 lipca 1920 r. o podwyższeniu podatku gruntowego na obszarze b. zaboru austrjacko-węgierskiego. **491.** Rozporządzenie Ministra Skarbu celem wykonania ustawy z d. 16 lipca 1920 r. o podwyższeniu podatku domowo-klasowego na obszarach byłego zaboru austrjacko-węgierskiego.

Opłaty stemplowe: 492. Ustawa z d. 16 lipca 1920 r. o podwyższeniu i zrównaniu stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach bezpośrednich i stemplowych) na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Monopol spirytusowy: 493. Okólnik w sprawie ujednostajnienia postępowania przy obliczaniu stopni hektolitrowych wyskoku.

Przepisy celne: 494. Okólnik w sprawie cła od kory drzewa korkowego. **495.** Okólnik w sprawie dopuszczenia firm ekspedycyjnych do załatwienia formalności celnych. **496.** Okólnik w sprawie przyznania nagród za pomoc w zwalczaniu przemytnictwa. **497.** Okólnik w sprawie utworzenia Komisji Weryfikacyjnej dla funkcjonarjuszów państwowych pełniących służbę przy urzędach celnych.

Pożyczki państwowe: 498. Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie sprostowania pogłosek o przywilejach przy wpłatach na Pożyczkę Odrodzenia Polski. **499.** Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie wymiany świadectw tymczasowych 5% długoterminowej Pożyczki Państwowej.

Sprawy walutowe: 500. Rozporządzenie Ministra Skarbu w sprawie uzupełnienia rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami zagranicznemi. **501.** Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie Banków Dewizowych. **502.** Stan emisji biletów P. K. K. Poż. dnia 31 VIII—1920 r. **503.** Stan emisji biletów P. K. K. Poż. dnia 10 IX—1920 r.

Loterje państwowe: 504. Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie terminu ciągnienia V klasy Loterji Państwowej.

Sprawy naftowe: 505. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 5 czerwca 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o zajęciu ropy (oleju skalnego) obowiązujących na obszarze b. zab. austrjackiego. **506.** Rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu wydane na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z d. 5 czerwca 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o zajęciu ropy. **507.** Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie przydziału ropy bruttowej i ustalenia cen maksymalnych.

Przepisy o stosunkach handlowych z zagranicą: 508. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Aprowizacji oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie zwolnienia od pozwoleń na przywóz przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej poszczególnych rodzajów towarów.

Przepisy o służbie państwowej: 509. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z d. 30 lipca 1920 r. w przedmiocie zastępstwa na urzędach, opróżnionych z powodu wstąpienia odnośnych urzędników do wojska. **510.** Okólnik w sprawie przyznania stałym egzekutorom podatkowym Małopolski płacy zasadniczej 3-ch najniższych stopni służbowych.

Przepisy emerytalne: 511. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie wypłacania dotychczasowych emerytur, rent lub darów z łaski w podwójnej wysokości.

Od Administracji.

Administracja „Dz. Urzęd. Min. Skarbu" przypomina Sz. Prenumeratorom, że czas odnowić prenumeratę na kwartał IV.

Podatki bezpośrednie.

490.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. *) (Dz. Ust. R. P. Nr. 61, poz. 389), o podwyższeniu podatku gruntowego na obszarze b. zaboru austrjacko-węgierskiego.

§ 1. Repartycję względnie wymiar podwyższonego powyższą ustawą podatku gruntowego na lata 1920

*) Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 28 — 1920 r., poz. 415.

i 1921 należy przeprowadzić według dotychczas obowiązujących zasad.

Szczegółowe zarządzenia w przedmiocie tej repartycji wyda Dyrekcja Skarbu we Lwowie.

§ 2. 1) Po myśli art. 2 ustęp 1 powyżej powołanej ustawy nie należy przypisywać od roku 1920 począwszy wprowadzonych b. rozporządzeniem ces. z 28 sierpnia 1916 r. (Dz. p. p. Nr. 280) i z 16 marca 1917 r. (Dz. p. p. Nr. 124), 80%-ego dodatku wojennego do podatku gruntowego i 2%-owej osobnej opłaty od dochodu katastralnego.

2) Przy ocenianiu kwestji uwolnienia od podatku po myśli ustępu 2 art. 2 ustawy należy uwzględnić podatek gruntowy z gospodarstw rolnych i leśnych tego samego posiadacza, wymierzony w całym odnośnym okręgu urzędu podatkowego.

Posiadacze gospodarstwa rolnego i leśnego, którym wymierzono podatek gruntowy w kwocie mniejszej niż 20 marek, nie są także wtedy wolni od tego podatku, jeżeli po myśli § 157 ustawy o bezpośr. podat. osob. z 23 stycznia 1914 r. (Dz. p. p. Nr. 13), jako członkowie gospodarstwa domowego odpowiadają za część podatku dochodowego, wymierzonego głowie tegoż gospodarstwa.

3) Przyznane w art. 2 ustęp 2 ustawy uwolnienie od podatku gruntowego dotyczy również wszelkich dodatków autonomicznych do tego podatku.

§ 3. Po myśli art. 5 ust. 2 ustawy, wysokość obciążenia gruntów dodatkiem do podatku na rzecz funduszu krajowego mimo podwyższenia stopy procentowej podatku nie ulega zmianie, wobec czego dodatek krajowy do podatku gruntowego pozostaje nadal w wysokości 72 fenigów od każdej marki podatku gruntowego, przypadającego przed wejściem w życie podwyższenia tego podatku.

Warszawa, dnia 4 września 1920 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Rybarski.*

(Dz. Ust. Nr. 89 — 1920 r., poz. 587).

491.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. *) (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 469), o podwyższeniu podatku domowo-klasowego na obszarach byłego zaboru austrjacko-węgierskiego.

§ 1. Wobec postanowień powyższej ustawy mają zastosowanie, począwszy od roku 1920, następujące stawki podatku domowo-klasowego:

Dla domu którego budowę rozpoczęto			
z ilością części mieszkalnych	w klasie	przed dniem 1 stycznia 1912 r.	po dniu 31 grudnia 1911 r. po myśli § 3, ustawy z dnia 28 grudnia 1911 r. (Dz. p. p. № 242)
		Stawka podatku domowo-klasowego	
		Marek polskich	
40—36	I	3.080	2.772
35—30	II	2.520	2.268
29—28	III	2.100	1.890
27—25	IV	1.750	1.575
24—22	V	1.400	1.260
21—19	VI	1.050	945
18—15	VII	700	630
14—10	VIII	420	336
9—8	IX	280	224
7	X	210	168
6	XI	140	112
5	XII	77	62
4	XIII	69	55
3	XIV	24	19
2	XV	19	15
1	XVI	13	10
		6	5
Przy budynkach, obejmujących ponad 40 części mieszkalnych, należy do stawki taryfy klasy najwyższej za każdą część mieszkalną ponad tę ilość doliczyć		70	63

§ 2. Celem przeprowadzenia wymiaru względnie sprostowania podatku domowo-klasowego za rok 1920 według powyższej taryfy wyda Dyrekcja Skarbu we Lwowie szczegółowe zarządzenie.

§ 3. Postanowienie § 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1914 r. (Dz. p. p. Nr. 14), nie znajduje zastosowania wobec art. 4 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 61, poz. 389), również odnośnie do podatku domowo-klasowego.

Warszawa, dnia 4 września 1920 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Rybarski.*

(Dz. Ust. Nr. 89 — 1920 r., poz. 588).

Opłaty stemplowe.

492.

USTAWA

z dnia 16 lipca 1920 r.

o podwyższeniu i zrównaniu stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach bezpośrednich i stemplowych) na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

CZĘŚĆ I.

Przepisy dla obszaru b. zaboru rosyjskiego.

Dział I.

Art. 1. Ustanowiona w art. 13 ust. 7 ros. ustawy o opłatach (Zb. Pr. ces. ros. t. V wyd. 1903 r.) stała opłata od pełnomocnictw wynosi 10 mk.

Art. 2. Stałe opłaty stemplowe, ustanowione w art. 20 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, wynoszą:

a) od kwitów — 0,5% sumy kwitowanej, względnie wartości odebranych przedmiotów;

---

*) Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 32 i 33—1920 r., p. 475.

b) od rachunków — 0,2% sumy, na którą rachunek wystawiono; o ile jednak umowa, której rachunek dotyczy, już została opłacona, pozostaje opłata dotychczasowa.

Opłaty, należne w myśl niniejszego artykułu, oblicza się od pełnych setek lub tysięcy w myśl art. 50 ros. ustawy stemplowej.

Art. 3. Ustanawia się dodatek do następujących opłat, należnych w myśl ustawy o opłatach, wymienionej w art. 1 i nowel z 4/10 i 16/12 1914 r. (Zb. Pr. i Rozp. Nr. 308 i Nr. 366 z r. 1914):

a) do opłat od zobowiązań, wymienionych w art. 48 ust. 2 — 400%;

b) do opłat od dokumentów i aktów w przedmiocie zawarcia spółek w myśl art. 51 ust. 1 — 300%;

c) do opłat od wymienionych w art. 51 ust. 1 i ust. 2 i art. 57 ust 3 zobowiązań, aktów odstąpienia i kupna (dostawy i zamiany) ruchomości — 100%;

d) do opłat od akcji w myśl art. 54 — 200%;

Art. 4. Ustanowiona w art. 253 ustawy, wymienionej w art. 1, opłata od przeniesień nieruchomości (aljenacji) wynosi 6% od wartości przedmiotu.

Moc art. 51 ust. 1 tejże ustawy w zastosowaniu do aktów przeniesienia nieruchomości znosi się.

Art. 5. Moc ustawy z dnia 22 kwietnia 1906 r. (Zb. Pr. i Rozp. z dnia 7 lipca 1906 r. Nr. 164 poz. 1014) o zmianie niektórych przepisów o opłatach z wyjątkiem praw, nadanych Bankowi Włościańskiemu, ustawy z dnia 24 maja 1909 r. (Zb. Pr. i Rozp. z dnia 3 czerwca 1909 r. Nr. 93 poz. 734) i art. 55 ustawy z 14 czerwca 1910 r. (Zb. Pr. i Rozp. z 19 czerwca 1910 r. Nr. 97 poz. 1043) uchyla się.

Dział II.

Art. 6. Ustanawia się dodatek do następujących opłat, należnych według taryfy stemplowej, wprowadzonej rozporządzeniem z dnia 19 lipca 1916 r. (Dz. Rozp. dla b. Gen. Gub. Warszawskiego Nr. 40 poz. 127):

a) do opłat od przeniesienia nieruchomości w myśl poz. 10 c, 1) i 11 a, 1) — 20%;

b) do opłat od aktów zawarcia spółek akcyjnych w myśl poz. 10 a, 1) i 10 b — 50%;

c) do opłat od aktów odstąpienia (cesji) od przeniesienia ruchomości oraz od zabezpieczonych hipoteką zobowiązań (skryptów dłużnych) w myśl poz. 1; poz. 10 c, 2) 3); poz. 11, a, 2 3; poz. 12; poz. 19 a, 1); poz. 21 i poz. 26 — 100%;

d) do opłat od aktów zawarcia spółek w myśl poz. 10 d. — 300%;

e) do opłat od zobowiązań (skryptów dłużnych) w myśl poz. 19 a, 2) — 900%.

Art. 7. Uchyla się przepis poz. tar. 11 a 1) część druga wspomnianej w art. 6 taryfy.

Art. 8. Poz. 28 taryfy, wymienionej w art. 6, otrzymuje brzmienie następujące:

„Pełnomocnictwa, upoważnienia i polecenia załatwienia spraw w interesie mocodawcy podlegają opłacie w sumie 10 mk.“.

Art. 9. Ustanowione w taryfie, wymienionej w art. 6, opłaty wynoszą:

a) w poz. 16 a 1), poz. 16 a, 2) i poz. 16 b) od kwitów — 0,5% sumy kwitowanej, względnie wartości odebranych przedmiotów;

b) w poz. 17 a, 1) i poz. 17 b. od rachunków — 0,2% sumy, na którą rachunek wystawiono.

Kwoty opłat, należnych w myśl niniejszego artykułu, zaokrągla się stosownie do przepisów § 9 rozporządzenia z r. 1916 (Dz. Rozp. dla b. G. G. Warszawskiego Nr. 40 poz. 126).

Dział III.

Art. 10. Opłaty, ustanowione w art. 11, 12, 14, 15, 16, 30, 31 i 32 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14 poz. 145), w przedmiocie opłat od podań oraz świadectw urzędowych wynoszą:

zamiast	1 mk.	2 mk.
„	2 „	5 „
„	3 „	10 „
„	4 „	10 „
„	10 „	25 „

Art. 20 i 33 dekretu uchyla się.

CZĘŚĆ II.

Przepisy dla obszaru b. zaboru austrjackiego.

Art. 11. § 1 ustawy austrjackiej z 18 czerwca 1901 r. (Dz. p. p. Nr. 74) otrzymuje brzmienie następujące:

„Przeniesienie własności rzeczy nieruchomych w drodze kontraktu odpłatnego między żyjącymi podlega opłacie w wysokości 6% od wartości“.

Art. 12. Moc §§ 2 i 3 ustawy, wymienionej w art. 11, oraz § 5 ces. rozp. z 28 sierpnia 1916 r. (Dz. p. p. Nr. 281) uchyla się.

Art. 13. Ustęp 1 § 11 ces. rozp. z 28 sierpnia 1916 r. (Dz. p. p. Nr. 281) otrzymuje brzmienie następujące:

„Postanowienie ustępu pierwszego § 19 ustawy z dnia 8 marca 1876 r. (Dz. p. p. Nr. 26) zmienia się w ten sposób, że rachunki osób (trudniących się handlem i przemysłem, § 19 ust. 2 wspomnianej ustawy) podlegają opłacie w wysokości 0.2% od sumy, na którą rachunek opiewa. Jeżeli przypadająca w myśl tego artykułu opłata nie jest podzielna przez 10 fenigów, należy ją zaokrąglić do tej kwoty bezpośrednio wyższej, która jest w ten sposób podzielna“.

Art. 14. Przypadające w myśl poz. tar. 32 f. i poz. tar. 36 2, b) ustawy austr. z dnia 13 grudnia 1862 (Dz. p. p. Nr. 89) opłaty od cesji i pożyczek oblicza się według skali III.

Art. 15. Do opłat, należnych w myśl ustawy, wymienionej w art. 14, dolicza się:

a) do opłat od akcji w myśl poz. tar. 55 B, 2, a) i b) według skali III dodatek 200%;

b) do opłat od aktów zawarcia spółek w myśl poz. tar. 53 B, 2, c) według skali II dodatek 300%.

Art. 16. Ustanowiona w poz. tar. 111 ustawy z dnia 9 lutego 1850 r. (Dz. p. p. Nr. 50) opłata od pełnomocnictw wynosi 10 mk.

Art. 17.

a) Opłata, ustanowiona w poz. tar. 20 ustawy austr. z dn. 9 lutego 1850 r. (Dz. p. p. Nr. 50) wynosi 2 mk.

Uwaga do tejże pozycji tar. otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłatę w myśl niniejszej poz. tar. należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym, czy odpisem, oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już jakąkolwiek opłatę stemplową“.

b) Opłaty, ustanowione w austr. ustawie z d. 9 lutego 1850 r. (Dz. p. p. Nr. 50), względnie z 13 grudnia 1862 r. (Dz. p. p. Nr. 89), a mianowicie:

1) w poz. tar. 43 a) 2, 43 c) 2, 43 c)3, 43 d), 43 e), 43 f), 43 h), 44 q), ustęp 2, a) i b), poz. tar. 66 a) aa i

bb, 116 a) aa, 116 c), 116 f) wynoszą 10 mk. od pierwszego, a po 5 mk. od każdego następnego arkusza;

2) w poz. tar. 43 b) 1, 43 b) 2 i 43 c) 1 wynoszą 25 mk. od pierwszego, a po 5 mk. od każdego następnego arkusza;

c) poz. tar. 43 uzupełnia się przy końcu następującą uwagą: „W razie wniesienia podania, w którem petent żąda zmiany decyzji w przedmiocie daniny publicznej, suma opłat, przypadających od podania i załączników nie może wynosić więcej niż czwartą część sumy spornej. Jeżeli wspomniana czwarta część nie jest podzielna przez 10 f., ustala się opłatę w tej kwocie bezpośrednio wyższej, która jest w ten sposób podzielna".

d) poz. tar. 44 uzupełnia się przy końcu w następujący sposób:

cc) „Podania osób, które pozostają lub pozostawały na służbie Państwa lub związków samorządnych oraz członków rodzin tych osób w sprawach, dotyczących stosunku służbowego".

CZĘŚĆ III.

Przepisy wspólne.

Art. 18. Winni niezastosowania się do przepisów niniejszej ustawy podlegają karom, unormowanym w przepisach o opłatach stemplowych (należytościach bezpośrednich i stemplowych), obowiązujących na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Art. 19. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w miesiąc od dnia ogłoszenia.

Art. 20. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *Witos.*

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

(Dz. Ustaw Rz. P. № 73 z dn. 11.VIII 1920 r., poz. 498).

Monopol Spirytusowy.

493.

OKÓLNIK L. 13071/20.

Do Izb Skarbowych.

Celem ujednostajnienia postępowania przy obliczaniu stopni hektolitrowych wyskoku z wagi netto spirytusu i jego prawdziwej mocy w tych wypadkach, gdy waga netto przekracza liczbę 799.9 kg., wykazaną w tablicy redukcyjnej Nr. III jako najwyższą, zarządza się, aby w wypadkach powyższych brać za podstawę dane zawarte w tablicy III, mnożąc je przez 10 albo 100, odpowiednio do wartości cyfr, składających liczbe wagi netto spirytusu.

Poniższe przykłady wskazują sposób postępowania, jaki należy stosować przy obliczaniu stopni hektolitrowych (litrów bezwodnego sporytusu).

I przykład:

Waga netto spirytusu 3091.5 kg. i stopniowość 95.8 Trallessa przy + 12° R. Tablica redukcyjna podaje na stronie 40-ej, że 300 kg. spirytusu o mocy 95.8 Trallessa + 12° R. odpowiadają 354.06 stop. hekt. wyskoku, a zatem 3000 kg. spirytusu o mocy 95.8 Trallessa + 12° R. = 3540.60 st. hkl.; 90 kg spirytusu o mocy 95.8 Trallessa + 12° R. = 106.22 st. hkl.; 1.5 kg. spirytusu o mocy 95.8 Trallessa + 12° R. = 1.76 st. hkl. Razem 3091.5 kg. spirytusu o mocy 95.8 Trallessa + 12° R. = 3648.58 st. hkl.

II przykład:

Waga netto spirytusu 11325.5 kg. i stopniowość 88.6 Trallessa przy + 12° R. Tablica redukcyjna III podaje, że 110 kg. spirytusu mocy 88.6 przy + 12° R. odpowiadają 116.42 stop. hekt. wyskoku,

a zatem	11000 kg. . . .	11642.00	st. hekt. wyskoku
	320 „	338.67	„ „ „
	5.5 „	5.81	„ „ „
Razem	11325.5 „ . . .	11986.48	stopni hektolitr.

Zwraca się przytem uwagę na konieczność dokładnego określenia tak wagi, jako też stopniowości (mocy) spirytusu, jeżeli przy odprawie w beczkach nastręczałyby się trudności w określeniu dokładnej przeciętnej stopniowości dla całego transportu, to należy podać spirytus stopniowaniu osobno w każdej beczce. W każdym razie przy przyjęciu należy, w miarę możności, zachować taki sam porządek, jaki był stosowany przy odprawie.

Warszawa, dnia 10 września 1920 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *A. Hyżycki.*

Przepisy celne.

494.

OKÓLNIK Nr. 4 T.

Do wszystkich Urzędów Celnych.

Na zapytanie jednego z Urzędów Departament Ceł wyjaśnia, że podług p. 4, poz. 58 należy clić korę drzewa korkowego nieobrobioną, a według poz. 60 — wyroby z kory drzewa korkowego. Warstwy kory od 3 do 5 cm. i więcej grubości, zdjęte z drzewa za pomocą nacięć i odłupania, odczyszczone mechanicznie, wygotowane i wyprostowane w kształcie płyt, lecz bez wszelkich dodatków i dalszego obrobienia należy taryfikować jako korę, a nie jako wyroby.

Warszawa, dnia 13 września 1920 r.

Dyrektor Departamentu ceł:

(—) *Dzierzgowski.*

495.

OKÓLNIK L. 6313.

Do wszystkich Urzędów Celnych na obszarze b. Kr. Kongresowego.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu jest w toku opracowania przepisów, dotyczących przedsiębiorstw ekspedycyj-

nych, zajmujących się zawodowo załatwianiem formalności celnych w urzędach celnych.

Do czasu ogłoszenia tych przepisów poleca się dopuszczać do załatwiania formalności celnych w urzędzie tylko te firmy ekspedycyjne, które wykażą się opłaceniem patentu od przedsiębiorstw handlowych 1 kategorji.

Warszawa, d. 13 września 1920 r.

Dyrektor Departamentu ceł:
(—) *Dzierzgowski.*

496.

OKÓLNIK L. 7798/DC/II.

Do Urzędów Celnych.

Departament Ceł wyjaśnia, że ustawa tymczasowa z dnia 19/XII 1919 r., o przyznawaniu nagród za pomoc w zwalczaniu przemytnictwa (Dzien. Ustaw Nr. 2, poz. 22/1920 r.) uchyla tylko obowiązujące dotychczas przepisy o wynagradzaniu imaczy z kwot otrzymanych ze sprzedaży przemycanych towarów.

Wspomniana ustawa nie dotyczy zupełnie grzywien pobieranych za przekroczenia celne, wobec czego na obszarze b. Królestwa Kongresowego w myśl art. 18, rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11/VI b. r. należy uskuteczniać wypłaty nagród z kwot powstałych z grzywien, na zasadzie ustawy celnej oraz przepisów obowiązujących w b. Królestwie Kongresowem w dniu 1 sierpnia 1914 r.

Warszawa, dnia 31 sierpnia 1920 r.

Dyrektor Departamentu ceł:
(—) *Dzierzgowski.*

497.

OKÓLNIK L. 12237 DC.

Do Urzędów Celnych na obszarze byłego zaboru rosyjskiego.

W myśl postanowień art. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. Nr. 97, poz. 521) do ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. Nr. 65, poz. 429) ustanowił p. Minister Skarbu rozporządzeniem z dnia 4 września 1920 r. L. 11814/DC dla funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę przy urzędach celnych na obszarze byłego zaboru rosyjskiego osobną Komisję Weryfikacyjną przy Departamencie Ceł Ministerstwa Skarbu.

Wobec tego poleca się Kierownikom Urzędów Celnych, aby stosownie do postanowień art. 6 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów, złożone na ich ręce podania funkcjonarjuszów celnych, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o uposażeniu pełnili służbę i są według art. 4 tejże ustawy uprawnieni do ubiegania się o dodatek za wysługę, po sprawdzeniu należytego udokumentowania (art. 7) przedkładali z własną opinją w przepisanym terminie Departamentowi Ceł Ministerstwa Skarbu.

Własne podania mają kierownicy urzędów przesłać Departamentowi Ceł bezpośrednio.

Prośby o przyznanie dodatku za wyższe studja należy wnosić oddzielnie przy zastosowaniu się do postanowień art. 12 i 13 rozporządzenia Rady Ministrów z 5 sierpnia 1920 r.

Warszawa, dnia 16 września 1920 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
(—) *Dzierzgowski.*

Pożyczki państwowe.

498.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu komunikuje:

Wobec rozsiewanych pogłosek o zamierzonem rzekomo przyznaniu posiadaczom pożyczek wojennych austrjackich dalszych przywilejów przy wpłatach na Pożyczkę Odrodzenia Polski, a w szczególności dopuszczeniu wpłat pożyczkami austrjackiemi do wysokości 50% zapisanej kwoty, Ministerstwo Skarbu stwierdza, że pogłoski te są fałszywe i że posiadaczom pożyczek austrjackich żadne dalsze udogodnienia przyznane nie będą.

499.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu — Urząd Pożyczek Państwowych, niniejszem podaje do wiadomości, że w początkach października r. b. rozpocznie się wymiana świadectw tymczasowych 5% Długoterminowej Pożyczki Państwowej 1920 roku na oryginalne obligacje tej pożyczki wraz z arkuszami kuponowemi. Przyczem wymiana świadectw tymczasowych może odbywać się tylko w instytucjach, w których zostały nabyte świadectwa.

Życzący podnieść należne procenty od tej pożyczki, za czas od 1-go kwietnia do 1-go października 1920 r., po pierwszym października a przed otrzymaniem obligacji będą mogli to uskutecznić na mocy przedstawionych świadectw tymczasowych w instytucjach, które świadectwa wydały.

Świadectwa tymczasowe, wydane przez instytucje czasowo ewakuowane należy przedstawiać do wypłaty procentów w Oddziałach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Świadectwa, od których procenty zostaną wypłacone, będą na odwrocie odpowiednio ostemplowane. Wydane za nie obligacje będą miały pierwszy kupon płatny 1-go kwietnia 1920 roku.

Sprawy walutowe.

500.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w sprawie uzupełnienia rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi.

Na mocy art. 7 ustawy z dnia 9 lipca 1920 r.. Dz. Ustaw Nr. 56, poz. 347 z r. 1920 i w uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 7 sierpnia 1920 r., Dz. Ust. Nr. 73, poz. 505 z roku 1920, zarządza się co następuje:

Art. 1. Art. 5 rozporządzenia z dnia 7 sierpnia 1920 r. uzupełnia się następującym ustępem:

„O ile osoby, uprawnione w myśl Traktatu pokojowego z Niemcami do wyboru przynależności państwowej, oświadczą się przed dniem 10 września 1920 roku za przynależnością do państwa niemieckiego. wolne są wówczas od obowiązku sprzedaży posiadanych przez siebie dewiz i sum w walutach zagranicznych bankom dewizowym“.

Art. 2. Art. 11 rozporządzenia uzupełnia się następującym ustępem:

„O ile chodzi o terytorja Województwa Poznańskiego i Pomorskiego, prawo wydawania tych zezwoleń, przysługuje Ministerstwu b. Dzielnicy Pruskiej“.

Art. 3. Art. 15 rozporządzenia uzupełnia się następującym ustępem:

„Powyższe postanowienia karne stosują się na obszarze Województwa Poznańskiego i Pomorskiego tylko o tyle, o ile w dotychczasowych ustawach i rozporządzeniach, obowiązujących na powyższym obszarze, nie są przewidziane za analogiczne przekroczenia kary surowsze. Dotyczące postanowienia zatrzymują nadal moc obowiązującą.

Warszawa, dnia 1 września 1920 r.

Minister Skarbu:
w z. (—) *Rybarski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *St. Nowodworski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
(—) *W. Kucharski.*

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 88, z dnia 15 września 1920 r, poz. 580).

501.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu komunikuje:

Prawa Banków Dewizowych, t. j. uprawnionych do handlu dewizami i walutami zagranicznemi, posiadają obecnie następujące instytucje finansowe, tudzież ich oddziały i filje:

1) Akcyjny Bank Związkowy dla Stowarzyszeń Zarobkowych i Gospodarczych we Lwowie, 2) Bank Angielsko-Polski w Warszawie, 3) Bank dla Handlu i Przemysłu w Warszawie, 4) Bank Dyskontowy Warszawski, 5) Bank Handlowy w Łodzi, 6) Bank Handlowy w Poznaniu, 7) Bank Handlowy w Warszawie, 8) Bank Kupiectwa Polskiego w Warszawie, 9) Bank Ludowy w Inowrocławiu, 10) Bank Małopolski w Krakowie, 11) Bank Przemysłowy w Poznaniu, 12) Bank Przemysłowy Warszawski, 13) Bank Towarzystw Spółdzielczych w Warszawie, 14) Bank Zachodni w Warszawie, 15) Bank Ziemiański w Warszawie, 16) Bank Zjednoczonych Ziem Polskich w Warszawie, 17) Bank Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, 18) Dom Bankowy D. M. Szereszewski w Warszawie, 19) Dom Bankowy S. Natanson i Synowie w Warszawie, 20) Galicyjski Akcyjny Bank Hipoteczny we Lwowie, 21) Polski Bank Krajowy we Lwowie, 22) Polski Bank Przemysłowy we Lwowie, 23) Powszechny Bank Kredytowy we Lwowie, 24) Śląski Bank przemysłowy w Bielsku 25) Ziemski Bank Kredytowy we Lwowie.

502.

STAN EMISJI BILETÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ

dnia 31-go sierpnia 1920 r.

Dnia 20-go sierpnia obieg wynosił	Mk. 30.661.906.097.—
Od dnia 20/VIII do 31/VIII wypuszczono	„ 305.235.481.50
Do dnia 31/VIII puszczono w obieg ogółem . . .	Mk. 30.967.141.578.50
W tem na podstawie artykułu 2 Ustawy z dnia 26-go marca 1920 r. (Dziennik Ustaw № 31 poz. 179) .	M. 4.956.620.400.— *)

*) Cyfra ta ulegnie zmianie po otrzymaniu ścisłych danych ze wszystkich punktów wymiany koron.

Za Naczelnego Dyrektora:
(—) *Bigo.*

Główny Skarbnik:
(—) *Marjan Karpus.*

503.

STAN EMISJI BILETÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

Dnia 10-go września 1920 r.

Dnia 31-go sierpnia obieg wynosił	Mk. 30.967.141.578.50
Od dnia 31/VIII do 10/IX wypuszczono	„ 836.940.397.—
Do dnia 10-go września puszczono w obieg ogółem .	Mk. 31.804.081.975.50
W tem na podstawie artykułu 2 Ustawy z dnia 26-go marca 1920 r. (Dziennik Ustaw Nr. 31 poz. 179)	M. 4.956.620.400.—*)

*) Cyfra ta ulegnie zmianie po otrzymaniu ścisłych danych ze wszystkich punktów wymiany koron.

Za Naczelnego Dyrektora:
(—) *Bigo.*

Główny Skarbnik:
(—) *Marjan Karpus.*

Loterje państwowe.

504.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej komunikuje, że ciągnienia V klasy I-szej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej odbędą się publicznie w dniach: 13, 14, 15, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 28, 29, 30 września, 1, 4, 5, 6 i 9 października 1920 r., o godzinie 9-tej rano w Warszawie przy ulicy Nowy-Świat 67 (Kasyno urzędników państwowych) wobec Komisji rządowej przy współudziale i pod kontrolą dwóch obywateli miasta, w tem jednego rejenta, przez Prezydenta miasta wyznaczonych.

Wsypywanie do jednego z kół loteryjnych zwitków z wygranemi, oznaczonemi w planie gry, odbędzie się w sobotę, t. j. dnia 11 września 1920 r., o godzinie 9-ej rano w lokalu powyżej podanym.

(„Monitor Polski“ Nr. 204 — 1920 r.).

Sprawy naftowe.

505.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 czerwca 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o zajęciu ropy (oleju skalnego), obowiązujących na obszarze b. zaboru austrjackiego.

Art. 1. Na podstawie § 15 austrjackiego rozporządzenia cesarskiego z dnia 10 sierpnia 1915 r. (Dz. u. p. Nr. 239) rozporządzenie to częściowo zmienia się w sposób następujący:

1) § 8 ustęp drugi powyższego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„Zamiast wydawania ropy w naturze (udziały netto, brutto i t. d.), ustalonego w umowach między właścicielami gruntu a posiadaczami kopalń (uprawnionymi do wydobywania ropy) lub w innych umowach, osobom uprawnionym do odbierania dochodów z udziałów przyznaje się prawo do odpowiedniej części ceny sprzedażnej, ustalonej w myśl postanowień § 10, a osiągniętej za zajętą ropę nettową, lub bruttową, o ile ropa ta nie będzie zwolniona“.

2) Do § 10 dodaje się, jako ustęp trzeci, przepis w brzmieniu następującem:

„Na ropę, przypadającą na udziały brutto (ropę bruttową), Minister Skarbu, stosownie do okoliczności, może ustanawiać inne ceny, niż na ropę nettową“.

Art. 2. Postanowienia art. 1 dotyczą wszystkich ilości ropy, nie zwolnionych lub nie przydzielonych przed 1 lipca 1919 roku, jakoteż tych ilości ropy bruttowej, które po tym dniu zostały wydobyte, lecz nie uzyskały wyjątkowo wyraźnego zwolnienia.

Art. 3. Wszelkie uprawnienia, służące w myśl rozporządzenia cesarskiego z 10 sierpnia 1915 r. (Dz. u. p. Nr. 239) austrjackiemu ministrowi robót publicznych i ministrowi handlu, przechodzą na Ministra Skarbu.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze z zastrzeżeniem, wyrażonem w art. 2, wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 70 z dn. 9 sierpnia 1920 r., poz. 472).

506.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

Ministra Skarbu, wydane na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 1920 r. Dz. Ust. Nr. 70 w przedmiocie zmiany przepisów o zajęciu ropy.

Rozporządzenie b. austrjackiego ministerstwa robót publicznych z dnia 16 sierpnia 1915 (Dz. u. p. Nr. 240) zmienia się w sposób następujący:

Art. 1. Art. II ustęp trzeci tego rozporządzenia otrzymuje nowe brzmienie następujące:

„Zwolnienie ropy następuje z reguły na prośbę posiadaczy kopalń uprawnionych do wydobywania ropy“.

Art. 2. Art. IV ustęp piąty otrzymuje nowe brzmienie następujące:

„Cenę sprzedażną, osiągniętą za ropę, przypadającą na udziały netto (ropę nettową i t. p.) i na udziały brutto (ropę bruttową), posiadacz kopalni (osoba uprawniona do wydobywania ropy) obowiązany jest natychmiast po otrzymaniu zapłaty uiścić osobom uprawnionym do odbierania dochodów z udziałów, to jest posiadaczom udziałów netto, brutto lub innym uprawnionym osobom, i to w stosunku odpowiadającym udziałowi każdego uprawnionego do odbierania dochodów z udziałów netto, brutto i t. p., w ogólnej sumie udziałów netto, brutto i t. p. (§ 8 ust. 2 i § 10 ust. 3 austr. rozp. ces. z 10 sierpnia 1915 Dz. u. p. Nr. 239).

Art. 3. Wszystkie uprawnienia, służące w myśl rozporządzenia b. austrjackiego ministerstwa robót publicznych z dn. 16 sierpnia 1915 Dz. u. p. Nr. 240 austrjackiemu ministrowi robót publicznych i ministrowi handlu, przechodzą do Ministra Skarbu. W miejsce oddziału ropy ministerstwa robót publicznych wstępuje Państwowy Urząd Naftowy.

Art. 4. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. Rz. P., Nr. 70 z dnia 9 sierpnia 1920 r., poz. 475).

507.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie przydziału ropy bruttowej i ustalenia cen maksymalnych.

Na zasadzie austrjackiego rozporządzenia cesarskiego z dnia 10 sierpnia 1915 (Dz. u. p. Nr. 239) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 1920 (Dz. U. P. Nr. 70) zarządza się co następuje:

Art. 1. Przydziela się Państwowej Fabryce Olejów Mineralnych w Drohobyczu wszelką ropę, przy-

padającą na udział brutto na podstawie umów między właścicielami gruntu a posiadaczami kopalń (uprawnionymi do wydobywania) lub innych umów (ropę bruttową), objętą art. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 5 czerwca 1920 roku Dz. U. Nr. 70 i to zarówno ilości już wydobyte, jak niemniej wszystkie te ilości, które w przyszłości zostaną wydobyte.

Art. 2. Za ropę, przypadającą na udziały brutto, ustanawia się następujące ceny maksymalne:

1) 50 mk. za 100 kg. ropy, wyprodukowanej przed dniem 1 grudnia 1919 roku.

2) 90 marek za 100 kg. ropy, wyprodukowanej w czasie od dnia 1 grudnia 1919 roku do 31 maja 1920 roku.

3) 130 marek za 100 kg. ropy, wyprodukowanej po dniu 31 maja 1920 roku.

Art. 3. Ceny te rozumieją się za 100 kg. netto w cysternach loco stacja nadawcza.

Właścicielom gruntu, którym z mocy umów zawartych z posiadaczami kopalń (uprawnionymi do wydobywania) przysługuje prawo odbierania udziałów brutto, przyznaje się, dopóki tak grunt jak i przywiązane doń udziały pozostają ich faktyczną własnością, oprócz cen ustalonych w art. 2 tego rozporządzenia, następujące należytości dodatkowe:

do ceny 50 mk. należytość dodatkową 10 mk. za 100 kg.,

do ceny 90 mk. należytość dodatkową 15 mk. za 100 kg.,

do ceny 130 mk. należytość dodatkową 20 mk. za 100 kg.,

Art. 4. Państwowy Urząd Naftowy wypłacać będzie należną cenę kupna w miarę odbioru ropy wedle szczególnych postanowień, które wydane zostaną w tym względzie przez Państwowy Urząd Naftowy.

Art. 5. Zarówno kopalnie ropy, jak i przedsiębiorstwa magazynowe i tłoczniowe obowiązane są oprócz wyjaśnień, przepisanych art. V rozporządzenia b. austrjackiego ministerstwa robót publicznych z d. 16 sierpnia 1915 Dz. u. p. Nr. 240, przedkładać Państwowemu Urzędowi Naftowemu wszelkie przezeń zarządzone wykazy, zestawienia i sprawozdania, jak niemniej prowadzić zapiski i rachunki, które Państwowy Urząd Naftowy w wykonaniu niniejszego rozporządzenia uzna za potrzebne.

Art. 6. Przekroczenie tego rozporządzenia podlega karom, przewidzianym w austrjackiem rozporządzeniu cesarskiem z dnia 11 sierpnia 1915 Dz. u. p. Nr. 239.

Art. 7. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 14 lipca 1919 L. 719/27 J. II., o ile niem unormowano cenę ropy bruttowej.

Minister Skarbu:

( ) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 70 z dnia 9 sierpnia 1920 r., poz. 476).

Przepisy o stosunkach handlowych z zagranicą.

508.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Aprowizacji oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie zwolnienia od pozwoleń na przywóz przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej poszczególnych rodzajów towarów.

Na zasadzie art. 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dzien. Pr. Nr. 15, poz. 216) zarządza się, iż objęte następującym spisem towary mogą być przywożone przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej bez osobnego pozwolenia Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu:

Pozycja taryfy celnej

112 p. 1 d Aceton.

167 B. p. 2a b Akumulatory.

35 p. 4 Albumina i jej pochodne.

Aluminjum (patrz Miedź).

71 p. 1, 2 Alund w kawałkach, również mielony, zbrykowany.

100 p. 3 Ałun chromowy.

101 p. 1, 2 Ałun krystaliczny, prażony i wszelki w proszku.

Amidopochodne (patrz nitro i amido-pochodne szeregu aromatycznego).

98 p. 1, 2, 3 Amonjakalne przetwory: chlorek amonu (salmjak), węglan amonu, azotan amonu, amonjak w rozczynie (wodzian amonu), siarczan amonu.

Ampermetry (patrz Przyrządy elektrotechniczne).

112 p. 7 a Anilina i jej sole.

81 Antracen.

112 p. 1e Antrachinon.

92 p. 1, 2 Antymon.

111 Antymonu związki: emetyk, fluorek, mleczan i szczawian, podwójne sole tych kwasów, siarczek antymonu sztuczny.

167 A p. 2a, b; p. 4a, b Aparaty i ich części sprowadzane razem lub oddzielnie od aparatów.

169 p. 3f, g, także Uwaga 1. Aparaty elektrotechniczne wszelkie, telefoniczne, elektromedyczne, sygnalizacyjne, telegraficzne, aparaty słabego prądu, aparaty berlowe, kommando-aparaty; części składowe tych aparatów.

62 Uwaga Arachidy (orzechy ziemne).

167 A p. 1, k, I, II, III Armatura parowa i wodociągowa.

99 Arsen metaliczny.

99 Arszenik biały, żółty i czerwony.

87 p. 3 Asafoetida.

83 p. 1, 2, 3 Asfalt, kamień asfaltowy, ciasto asfaltowe, asfalty topliwe sztuczne, smoła asfaltowa.

Atlasy (patrz Mapy).

69, p. 1, 2, 3, 4 Azbest w kawałkach, proszku, włóknach, prasowany w arkuszach, przędza i wyroby z azbestu.

110 p. 2 Azotan srebra.

112 p. 5 c. Azotan bizmutu zasadowy.

112 p. 1b Azotyn sodu.

68 p. 2 Bakelit nie w wyrobach.

Balata (patrz Kauczuk).

77 Balony, rurki i bagietki ze szkła białego do lampek żarowych.
87 p. 4 Balsamy toluański i peruwiański.
62 Uwaga. Bambus nieobrobiony.
Barometry (patrz Przyrządy).
135 Barwniki syntetyczne (organiczne związki barwiące), ich zasady i leuko-związki; pigmenty, laki pigmentowe i t. p.
169 p. 3e, również Uwaga 3. Baterje elektrotechniczne i ich części.
65 p. 1 Bauksyt.
179 p. 1. 182 p. 1, 2. Bawełna surowa (patrz także Końce tkackie), bawełna trzepana i gremplowana, niebarwiona i barwiona.
Bawełniana przędza (patrz Przędza bawełniana).
Bawełniane liny i powrozy (patrz Liny).
66 p. 1, 2. Bazalt.
81, 112 p. 1e Benzol surowy i oczyszczony.
112 p. 7b Benzydyna i jej sole.
Bezpieczniki (patrz Przyrządy elektrotechniczne).
Bezpieczniki korkowe i korki (patrz Materjały instalacyjne).
108 p. 1b. Bezwodnik siarkowy.
71 p. 4 Bębny do łuszczenia.
131 p. 1, 2. Biel ołowiana.
Bizmut (patrz Miedź).
Blacha z cynku, cyny, ołowiu (patrz Cynk).
Blacha z miedzi, niklu i t. p. (patrz Miedź).
Blacha z mosiądzu, tombaku i t. p. stopów (patrz Mosiądz).
141 p. 1, 2, 3 Blacha żelazna i stalowa, także cynowana (biała), cynkowana, pokryta miedzią, niklem lub innemi zwyczajnemi metalami.
163 p. 1d. Blachy lub płyty cynkowe wyginane, dziurkowane, lub z deseniami.
130 Błękit berliński i paryski.
63 Bodjak (dypsak) do gremplowania.
93 p. 1 Boraks surowy nieczyszczony (tynkal).
66 p. 3 Bortnice przy chodnikach.
112 p. 1a, p. 4a Brom i bromki żelaza.
Brykiety (patrz Cegiełki węglowe).
5 p. 1 a Buraki cukrowe.
68 p. 1 Bursztyn (również topiony), nieobrobiony.
40 Bydło za zaświadczeniami weterynaryjnemi.
79 p. 1 Cegiełki węglowe (brykiety).
72 p. 3 a, b, c Cegły i płyty z gliny szamotowej, z kwarcu, dynasu, klinkieru brukowego i innej masy ceglanej stopionej lub nawpół stopionej, z magnezytu.
97 Celestyn (siarczan strontu).
68 p. 2 Celuloid wszelkiego koloru nie w wyrobach.
176 p. 4 a, b Celuloza, masa papierowa, przyrządzona chemicznie.
72 p. 3 f Cement szamotowy, ogniowy, kraterowy i t. p.
65 p. 4 Cementowe domieszki hydrauliczne: puzzolano, martwica wulkaniczna, ziemia santorynowa, żużel ziarnisty.
Centralki telefoniczne (patrz Aparaty elektrotechniczne).
Cerezyna (patrz Wosk ziemny oczyszczony).
107 p. 2 Chlorany potasu (sól Bertholeta) i sodu.
109 p. 3 Chlorek cynku.
89 Chlorek potasu.
107 p. 1 Chlorek wapnia bielący (wapno bielące).
104 p. 1 a, b Chlorki magnezu i wapnia.
100 p. 3 Chromiany sodu i potasu.
112 p. 1 b Chlorki żelazowy i baru.
169 p. 1 a Ciągomierze zwykłe i rejestrujące.
Cjanamid (patrz Saletra).
112 p. 4 c Cjanek potasu, sodu i baru.
Cyna (patrz Cynk).
165 p. 2 Cynfolja.
144 p. 1, 2; 146 p. 1, 2, 3, 4; 147 p. 1, 2, 3, a, b. także Uwaga do 147. Cynk, cyna, ołów w gąskach, złomkach, prętach, proszku; blachy z tych metali, także szlifowane i polerowane oraz kryte metalami; zaprawa do luster; popiół i pył cynkowy; ołów twardy (stop na czcionki drukarskie) oraz stopy cynku, cyny, ołowiu.
112 p. 5 b Cynober.
95 p. 1, 2 Cytrynian wapnia.
Czcionki i t. p. (patrz Przybory zecerskie i drukarskie).
61, p. 2, Uwaga 3 a, b, c Części drewniane aparatów i maszyn.
61 p. 1 Części drewniane narzędzi rzemieślniczych surowe, toczone lub frezowane.
150 p. 2c 167 A p. 3 Części do ogrzewania centralnego: rury żebrowe i kształtki, radjatory, kotły lane — nieobrobione i obrobione.
Części maszyn, aparatów (patrz Maszyny, Aparaty).
171 p. 4a, b Części mechanizmów zegarowych.
62 p. 2 Części roślin w stanie naturalnym, jak: sadzonki, trawa morska, wiklina, słoma na miotełki, trzcina, korzeń ryżowy, fibr i t. p.
Czopy do lampek żarowych (patrz Oprawki).
61 p. 2 Uw. 3c Czółenka tkackie.
51 p. 3 Degras.
Drukarskie przybory (patrz Przybory zecerskie i drukarskie).
155 p. 1 także Uwaga: p. 2, 3; także Uwaga Drut żelazny i stalowy wszelkiej grubości, również obrobiony, także kryty metalami; drut miedziany i ze stopów miedzi oraz z innych metali i stopów; drut wszelki do przerobu przemysłowego.
163 p. 1b, 1; 164 p. 3 Druty z cyny, cynku, ołowiu i ich stopów.
Drzewa farbiarskie (patrz Farbiarskie materjały roślinne).
58 p. 1, 2 Drzewo wszelkie pod postacią okrąglaków, trzasek, szczap, chrustu, bierwion, kloców, żerdzi, obrzynków, kłód, bali, desek i lat, nieheblowanych.
100 p. 3 Dwuchromiany sodu i potasu.
112 p. 7 b Dwumetylanilina, dwuetylanilina i ich związki nitrowe.
102 Dwutlenek baru.
105 p. 4 Dwuwęglan sodu (bicarbonat) i potasu.
Dynamit (patrz Proch).
Dzwonki elektryczne (patrz Aparaty elektrotechniczne).
152 p. 1 b Ekonomizery.
Ekstrakty farbiarskie (patrz Farbiarskie przetwory).
Ekstrakty garbnikowe (patrz Garbniki).
71 p. 1, 2 Elektrit w kawałkach, również mielony, zbryłkowany.
Elektrotechniczne przyrządy (patrz Przyrządy elektrotechniczne).
Elementy galwaniczne (patrz Ogniwa galwaniczne).
68 p. 3 Emalja czyli szmelc, w kawałkach lub proszku.
Eszelki i t. p. (patrz Narzędzia warsztatowe miernicze).
Farbiarskie gliny i ziemie (patrz Gliny i ziemie farbiarskie).

126 p. 1, 2 Farbiarskie materjały roślinne (kwercytron, drzewa farbiarskie, także rozdrobnione, mielone).
134 p. 1, 2 Farbiarskie przetwory, wszelkie ekstrakty: karmin, saflorwy (kartamin) i orselowy, indygowy (indygo-karmin), hemateina.
133 Farby miedziane (również grynszpan) i miedziano-arszenikowe (zieleń szwajnfurcka).
125 p. 1 Farby z chemicznie strąconego tlenku żelaza.
81 Fenol.
Ferromangan (patrz Surowiec żelaza).
62 Uwaga Fibr.
Filce (patrz Tkaniny wełniane, półwełniane i bawełniane do użytku fabrycznego i Wojłoki).
66 p. 2 Filtry z węgla.
49 p. 1, 2 Fiszbin surowy, sztabki i pręciki fiszbinowe i rogowe, surowe.
114 Fosfor (zwyczajny i czerwony).
41 p. 1, 2 Fosforyty, niemielone i mielone.
Fragment (patrz Żelaziwo).
Frezy (patrz Narzędzia stalowe hartowane).
Futra surowe (patrz Skóry futrzane surowe).
68 p. 1 Gagat (dżet) nieobrobiony.
68 p. 2 Galalit nie w wyrobach.
82 Galipot.
Galwanometry (patrz Przyrządy elektrotechniczne).
Galwanoskopy (patrz Przyrządy elektrotechniczne).
124 p. 1, także Uw., p. 2a, b, c Garbniki (kora garbnikowa i naturalne garbniki w każdej postaci; ekstrakty garbnikowe suche, ciastowate i płynne).
169 p. 1 a Gazomiary.
68 p. 3 Glazura.
132 Glejta; glejta srebrna i popiół ołowiany.
Gliceryna (patrz Oleje roślinne).
Glin (patrz Aluminjum).
125 p. 1 Gliny i ziemie farbiarskie: kasselska, sienna, weroneńska, bolus kolorowy, krwawnik i mumja, również szlamowane, palone lub rozdrobnione.
65 p. 1 Gliny surowe, palone, mielone lub szlamowane
215 p. 4 Główki do lalek porcelanowe i celuloidowe.
57 p. 4 b Gońce czółenkowe.
12 p. 1 Gorczyca również w beczkach i innych dużych naczyniach.
71 p. 1, 2 Grafit w kawałkach, również zmielony, zbryłkowany.
71 p. 2 Granaty pod postacią piasku lub zmielone.
66 p. 5 Granit flandryjski (marmur belgijski).
66 p. 1, 2 Granit surowy.
Grège (patrz Jedwab).
156 p. 1 f, I, II Gremple wszelkie.
62 Uwaga. Groch Soja.
Grynszpan (patrz Farby miedziane).
88 p. 1a, 2a Gumelastyka miękka i twarda (ebonit).
87 p. 1 Gumowe żywice wszelkie, jak arabska, senegalska i t. p.
Gutaperka (patrz Kauczuk).
Gwintowniki (patrz Narzędzia stalowe hartowane).
153 p. 6 Hacele (ocyle).
Hemateina (patrz Farbiarskie przetwory).
Hydrauliczne domieszki (patrz Cementowe domieszki hydrauliczne).
157 p. 1, 2, 3 także Uwaga. Igły, iglice wszelkie, prądki do pończoch, szydełka do robót, również z rączkami z pospolitych materjałów.
Induktory i magneto-dzwonki (patrz Aparaty elektrotechniczne).
169 p. 1 a Indykatory.
Instalacyjne materjały (patrz Materjały instalacyjne).
169 p. 1 a Instrumenty astronomiczne i geodezyjne, instrumenty medyczne, chirurgiczne i dentystyczne.
180 p. 1 Jedwab — kokony, jedwab surowy (grege), patrz także Odpadki, Wata jedwabna).
Jedwabna przędza (patrz Przędza jedwabna).
112 p. 1 a Jod.
112 p. 4 b. Jodek potasu i sodu.
179 p. 2 Juta surowa.
Jutowa przędza (patrz Przędza lniana).
Kable gołe (patrz Linki i liny miedziane).
Kadm (patrz Miedź).
19 p. 1, 2 Kakao w ziarnkach, surowe, palone lub prażone.
82 Kalafonja.
Kalibry (patrz Narzędzia warsztatowe miernicze).
87 p. 5 a, b Kamfora, surowa i oczyszczona.
112 p. 5 a Kamień cynowy.
66 p. 7 a Kamienie litograficzne.
Kamienie litograficzne z wykonanemi na nich rysunkami (patrz Przybory zecerskie i drukarskie).
66 p. 7b, c; 71 p. 4 Kamienie młyńskie, także sztuczne.
66 p. 4 Kamienie rodzime do ostrzenia, szlifowania i polerowania, w kształcie płyt, osełek, krążków.
67 Uwaga 2 Kamienie szlachetne do celów technicznych w oprawie lub bez oprawy.
66 p. 1, p. 2 Kamienie używane w przemyśle fabrycznym, surowe lub wypalone, sztucznie rozdrobnione.
112 p. 1 b Kamień winny oczyszczony; kwas szczawiowy i mleczny.
Karmin koszenilowy (patrz Koszenila).
Karmin saflorowy, orselowy, indygowy (patrz Farbiarskie przetwory)
87 p. 2 Kauczuk, gutaperka i balata, odpadki kauczukowe.
Kątomierze (patrz Narzędzia warsztatowe miernicze).
62 Uwaga Kiełki kukurydzowe.
160 p. 2 Kilofy.
43 p. 1 a, b, Klej rybi; elastyczny (mieszaniny żelatyny i gliceryny); klej z kości i odpadków zwierzęcych; klej szewcki i stolarski.
Klingi do noży (patrz Noże i t. p.).
65 p. 4 Klinkier cementowy.
77 p. 7 b 169 p. 1 d Klisze fotograficzne (także szklane) z powłoką do zdjęć, również wyświetlone.
Klopfery i t. p. (patrz Aparaty elektrotechniczne).
Kobalt (patrz Miedź).
Kokony jedwabnika (patrz jedwab).
62 Uwaga Kokos (łupiny kokosowe z włóknem lub włókno zdarte).
79 p. 2 Koks.
115 Kolodjum.
41 p. 3 Komposty użyźniające.
Komutatory (patrz Przyrządy elektrotechniczne).
40 Konie za zaświadczeniami weterynaryjnemi.
Kondensatory (patrz Przyrządy elektrotechniczne).
179 p. 3 Konopie, konopie Manilla.
Konopna przędza (patrz Przędza lniana).
Kontakty (patrz Materjały instalacyjne).
179 p. 1; 181 p. 1 Końce tkackie, bawełniane, wełniane, niebarwione, barwione, także gremplowane.

109 p. 1, 2 Koperwasy: żelazny czyli zielony, miedziany, zalcburski, cynkowy (biały).
62 Uwaga Kopra (jądra kokosowe).
44 p. 1 Kopyta.
58 p. 4, 60 p. 1 Kora drzewa korkowego i jej odpadki, również zmielone na trociny i proszek; płyty i kostki z drzewa korkowego.
Kora garbnikowa (patrz Garbniki).
71 p. 1, 2 Korund, karborund w kawałkach, również zmielone, zbrylowane.
62 Uwaga Korzeń ryżowy (patrz Piasawa).
160 p. 1 Kosy.
129 p. 1, 2 Koszenile i koszenilowe przetwory.
71 p. 6 Koszulki żarowe, gotowe.
41 p. 1, 2, 3, 4 Kości surowe, niemielone i mielone, także palone, oraz poddane działaniu kwasu siarkowego.
164 p. 5 Kotły i skrzynie z ołowiu i jego stopów.
Kotły lane (patrz Części do ogrzewania centralnego)
71 p. 4 Krążki sztuczne do ostrzenia z szmerglu, korundu, krzemienia i innych materjałów.
Kroidła (patrz Narzędzia stalowe hartowane).
Krzemień.
Krzemiany sodu i potasu (szkło wodne).
Książki (patrz Pisma).
Kształtki (patrz Części do ogrzewania centralnego).
Kuto-lane wyroby (patrz Wyroby z żelaza kowalnego).
Kuto-tłoczone wyroby (patrz Wyroby kute tłoczone).
66 p. 1, 2 Kwarc.
81 Kwas karbolowy (patrz Fenol).
112 p. 1 e Kwas karbolowy krystaliczny, oraz płynny bezbarwny.
51 p. 3 Kwas oleinowy.
112 p. 8 c Kwas orto-amido-sulfo benzoesowy i t. p. służące do wyrobu sacharyny za pozwoleniem Dyr. Monopolu.
108 p. 1 a, b p. 3 a, b, p. 4 p. 5, 6, 7 i 8. Kwasy: siarkowy, także dymiący (oleum), azotowy, solny, octowy, mrówkowy, winny, cytrynowy, garbnikowy (tanina), gallusowy i pyrogallusowy, salicylowy, benzoesowy, fosforowy, chromowy.
112 p. 6 b Kwasy sulfonowe.
112 p. 1 b Uwaga Kwas węglany płynny i inne zgęszczone gazy.
Kwiat siarczany (patrz Siarka).
Kwercytron (patrz Farbiarskie materjały roślinne).
Laki pigmentowe (patrz Barwniki syntetyczne).
169 p. 3 d, I, II III także Uwaga Lampki żarowe w oprawie i bez oprawy.
169 p. 3 a Lampy łukowe, prożektory, oraz ich mechanizmy.
Lanolina (patrz Oleje pochodzenia zwierzęcego).
179 p. 3 Len, także nowozelandzki.
Libelle (patrz Narzędzia warsztatowe miernicze).
169 p. 1 a Liczniki.
Liczniki energji elektrycznej (patrz Przyrządy elektrotechniczne).
Linje drukarskie (patrz Przybory zecerskie i drukarskie).
156 p. 2 a Linki i liny miedziane i ze stopów miedzi, kable gołe.
Lniana przędza (patrz Przędza lniana).
Lunety (patrz Przyrządy).
58 p. 5 Łaty bukowe dla mebli giętych, surowe, niepodtoczone i podtoczone.

153 p. 5 a, b także Uwaga Łańcuchy, także stawowe (Galla).
Łom (patrz Żelaziwo).
94 p. 1, 2 Magnezyt rodzimy, palony, w proszku.
176 p. 3 Makulatura.
169 p. 1 a Manometry.
178 p. 1 c, I, II Mapy geograficzne, atlasy.
100 p. 1 Masa gazowa (Laming'a, Luks'a i t. p.).
176 p. 2 a, b Masa papierowa (masa drzewna) przyrządzona mechanicznie.
Masło kakaowe (patrz Oleje roślinne).
Maszyny do mierzenia (patrz Narzędzia warsztatowe miernicze).
167 B, p. 1 a, b, c, d, e Maszyny elektryczne i ich części.
167 A, p. 1 a. b, c, d, e, f, g, h, p. 4 a, b Maszyny kompletne i niekompletne, złożone lub w częściach; części maszyn i kotłów, sprowadzane oddzielnie lub razem z niemi.
167 C, p. 1, 2, 3, 4, 5, 6 Maszyny i narzędzia rolnicze, mleczarskie oprócz konwi, hodowlane i t. p., także ich części, sprowadzane oddzielnie lub razem z maszynami.
62 p. 4 Materjały do koszykarstwa, wyplatania i t p. (słoma, pręty i inne podobne materjały, nieobrobione i obrobione).
71 p. 3 A, b Materjały do szlifowania i polerowania, na papierze, płótnie.
65 p. 4 Materjały hydrauliczne spajające, mielone i niemielone.
169 p. 3 e Materjały instalacyjne do sieci elektrycznych za wyjątkiem rurek izolacyjnych i dodatków do rurek izolacyjnych, jak pudełka izolacyjne, kątniki, trójkątniki, mufy, gilzy, kolanka, uchwyty, szpony i baldaszki.
71 p. 2 Materjały oddzielnie niewymienione do szlifowania i polerowania również mielone.
Matryce (patrz Przybory zecerskie i drukarskie).
171 p. 1 a, b Mechanizmy do zegarków kieszonkowych, zegarów ściennych, stołowych, kominkowych, podróżnych i innych.
Miary proste i t. p. (patrz Narzędzia warsztatowe miernicze).
Miernicze narzędzia (patrz Narzędzia warsztatowe miernicze).
143 p. 1 a, także Uwaga, b. p. 3 także Uwaga 1, Uwaga 2 do 143. Miedź nikiel, kobalt, bismut, kadm, aluminjum i inne metale — w gąskach, sztabach, wiórach, opiłkach, złomkach, szynach, prętach i blachach, chociażby szlifowanych, polerowanych lub z wytłoczonemi wzorami (patrz także Drut i t. p.).
66 p. 8 Mika.
Mikrometry (patrz Narzędzia warsztatowe miernicze).
Mikroskopy (patrz Przyrządy).
93 p. 1 Minerały zawierające bor.
132 Minja ołowiana.
143 p. 2 a, b Mosiądz, tombak, argentyn (nowe srebro); brytanja i inne stopy metalowe w gąskach, sztabach, wiórach, opiłkach, złomkach, szynach, prętach i blachach, chociażby szlifowanych lub z wytłaczanemi wzorami.
68 p. 3 Mozaika i sztuczne składowe części mozaiki.
68 p. 4 Muszle morskie i rzeczne, nieszlifowane, chociażby myte.

112 p. 1 b Mydło żywiczne, ołowiane i inne sole kwasów żywicznych.
93 p. 5 Nadborany.
105 p. 1 Nadtlenki i nadsiarczany sodu i potasu.
112 p. 6 a Naftole.
112 p. 7 a Naftylamina i jej sole.
161 p. 2 Narzędzia oddzielnie niewymienione z żelaza i stali zwyczajnej (świdry ciesielskie i t. p.).
Narzędzia ręczne używane w rzemiosłach, sztukach pięknych i przemyśle (patrz Pilniki, Raszple, Narzędzia oddzielnie niewymienione z żelaza i stali zwyczajnej, Narzędzia stalowe hartowane do obrabiania).
161 p. 3 a, b, c Narzędzia stalowe hartowane do obrabiania, świdry spiralne, gwintowniki, rozwiertniki, frezy, piłki, okrągłe, narzynki do gwintownic ręcznych i maszyn gwinciarskich, noże do nożyc, sztance, stemple, kroidła; numerki i alfabety.
169 p. 2 a, b, c Narzędzia warsztatowe miernicze, precyzyjne i zwykłe.
Nasiona oleiste (patrz Ziarna i nasiona oleiste).
62 Uwaga Nasiona rycynowe.
62 p. 3 a, b, c Nasiona siewne wszelkie, prócz warzywnych i kwiatowych.
41 p. 1 Nawozy naturalne.
Nikiel (patrz miedź).
Nitki z gumelastyki (patrz Gumelastyka miękka i twarda).
112 p. 7a Nitrobenzol i jego sole.
Nitro- i amido- pochodne szeregu aromatycznego (patrz Nitrobenzol, Nitronaftalina, Anilina, Naftylamina, Dwumetylanilina, Dwuetylanilina, Benzydyna, Tolidyna, Paranitranilina).
112 p. 7 a Nitronaftalina i jej sole.
160 p. 1 Noże do sieczki.
158 Noże, klingi do noży, nożyce, nożyczki i szczypczyki z ostrzami gładkiemi i ząbkowanemi — do celów technicznych, rękodzielniczych, ogrodniczych i rolniczych.
178 p. 1 d Nuty.
106 p. 1, 2, 3 Octan wapna, sodu i ołowiu.
151 p. 2 Odlewy stalowe.
77 p. 7 Uwaga 1 Odłamki szkła zwyczajnego i taflowego.
179 p. 1; 180 p. 2 p. 3; 181 p. 1 Odpadki bawełniane, wełniane, z sierści, z puchu zwierzęcego, szarpie jedwabne, odpadki jedwabne nieczesane i czesane, niebarwione i barwione, również gremplowane.
Odpadki kauczukowe (patrz Kauczuk).
Ogniotrwałe wyroby (patrz Wyroby ogniotrwałe).
51 p. 3 Oleina.
86 Olej żywiczny.
51 p. 5 Oleje pochodzenia zwierzęcego (z kości, spermacetowy, lanolina).
117 p. 1 a, b, także Uwaga p. 2, 3, 4, 5 Oleje roślinne (oliwa, także skażona, olej laurowy, bawełniany, alizarynowy, turecki, pokost, olej rycynowy, słonecznikowy, kokosowy, palmowy, rzepakowy, lniany, konopny i inne, gliceryna, masło kakaowe).
Ołów (patrz Cynk).
Ommetry (patrz Przyrządy elektrotechniczne).
194 Opony na wozy.
Oporniki i t. p. (patrz Przyrządy elektrotechniczne).
149 Oprawki (czopy, cokle) do lampek elektrycznych.
Oprawki (patrz Materjały instalacyjne).
44 p. 1 Organa i produkty zwierzęce oddzielnie niewymienione.
127 Orsela (cudbear), orlean (biksyna).
62 Uwaga Orzechy kamienne wszelkie.
71 p. 4 Osełki ze szmerglu, korundu, krzemienia, granitu i innych materjałów.
173 p. 6 b Osie wozowe i powozowe, również z pokrywkami hermetycznemi do maźnic.
160 p. 2 Oskardy.
39 p. 2 Otręby.
Ozokeryt (patrz Wosk ziemny, surowy).
Pałeczki z gumelastyki (patrz Gumelastyka miękka i twarda).
177 p. 2 a, b, c, h Papier do owijania i pakowania (brunatny); papier niesatynowany i nieklejony (rotacyjny w arkuszach); papier biały i kolorowy zabarwiony, w masie, bez ozdób i znaków wodnych; papier linjowany — z zawartością masy drzewnej lub bez masy drzewnej; papier światłoczuły.
112 p. 7 b Paranitranilina i jej sole.
211 p. 3, a, b Parasole niepokryte (szkielety parasoli z wstawionemi kijami).
169 p. 1 a Paromiary; planimetry, pantografy.
57 p. 4 c, b Pasy napędne gotowe niezszywane i zszywane, sklejane.
194; 202 p. 2 Pasy napędne, konopne, bawełniane, z sierści wielbłądziej.
39 p. 2 i Uwaga Pasza dla zwierząt.
68 p. 1 Perłowa masa, nieobrobiona; pianka morska, nieobrobiona.
62 Uwaga Piasawa (korzeń ryżowy).
66 p. 1 Piasek.
47 p. 1 Pierze.
Pigmenty (patrz Barwniki syntetyczne).
161 p. 1 a, b Pilniki.
Piły (patrz Narzędzia).
Piony (patrz Narzędzia warsztatowe miernicze).
Piorunochrony (patrz Przyrządy elektrotechniczne).
213 Uwaga Pióra i skóry ptaków, niewyprawione.
178 p. 2 a, b Pisma i wydawnictwa perjodyczne, książki.
148 Platynowe przybory do celów naukowych i technicznych.
62 p. 1 Plewy.
60 p. 1 Płyty i kostki z drzewa korkowego.
66 p. 6 także Uwaga Płyty łupkowe (oprócz wyrobów z łupku).
Płyty ogniotrwałe (patrz Cegły i płyty z gliny szamotowej i t. p.).
71 p. 4 Płytki ze szmerglu, korundu, krzemienia i innych materjałów; takież pilniki).
Płytki z gumelastyki (patrz Gumelastyka miękka i twarda).
140 p. 3 Płyty żelazne i stalowe.
107 p. 1 Podchloryn sodowy.
Pokost.
Popiół cynkowy (patrz Cynk).
41 p. 4 Popiół z kości.
105 p. 1, 3, 5 Potas; potaż i potaż żrący.
165 p. 1 Pozłota biała i żółta, w książeczkach.
Prądki do pończoch (patrz Igły).
Pręty z metali (patrz Żelazo, Miedź, Cynk i t. p.).
217 p. 1, 2, 3 Proch i wszelkie materjały i mieszaniny wybuchowe, jak również przedmioty do wywoływania wybuchów, jak sznury zapalne i t. p. (nie należą tu fajerwerki).

166 Proszek bronzowniczy z nieszlachetnych metali.

Proszek żelazny (patrz Żelaziwo).

152 p. 3 a Przegrzewacze parowe.

112 p. 9 Uwaga 1 Przetwory chemiczne do uchronienia od zarazy lub leczenia krzewów, drzew owocowych, jak również do walki ze szkodnikami w gospodarstwie rolnem.

156 p. 2 c, I, II, III, IV, V, p. 3 Przewodniki elektryczne izolowane, niepokryte ołowiem i pokryte ołowiem.

183 p. 1, 2, 3, 4, 5, 6 Przędza bawełniana, pojedyńcza, wszelkich numerów nitkowana z dwóch lub więcej nici (również na szpulkach), surowa, bielona, merceryzowana, barwiona.

185 p. 1, 2, 3 i Uwaga Przędza jedwabna, nienitkowana i nitkowana (lub łączona), choćby z domieszką innej przędzy z surowego jedwabiu (grège), ze skubanki jedwabnej (jedwabiu odpadkowego), (chappe, bourre de sois), jedwabiu sztucznego, surowa wygotowana, bielona, barwiona, również na szpulkach i t. p.

184 p. 1, 2, 3, 4, 183 p. 5, 6 Przędza lniana, konopna, jutowa i z innych włóknistych materjałów roślinnych, pojedyńcza wszelkich numerów i nitkowana.

186 p. 1, 2, 3, 4 Przędza wełniana i z innych przędziw zwierzęcych, pojedyńcza wszelkich numerów, nitkowana, ozdobnie nitkowana, niebarwiona, barwiona.

162 p. 1, 2, 3, 4, 5 Przybory zecerskie i drukarskie; czcionki, stereotypy, ornamentacje, justunki; stemple do matryc i matryce; linje mosiężne; klisze, kamienie litograficzne z wykonanemi na nich rysunkami; inne przybory zecerskie i drukarskie.

169 p. 3 a, b, c, także Uwaga 1 Przyrządy elektrotechniczne wszelkie, elektryczne, przyrządy do ogrzewania i gotowania, mierniki elektrotechniczne, przyrządy elektryczne pomiarowe laboratoryjne, przyrządy rozdzielcze do tablic rozdziałowych; części tych przyrządów.

169 p. 1 c Przyrządy i aparaty ortopedyczne; protezy.

169 p. 1 a Przyrządy optyczne następujące: lunety, mikroskopy, latarnie projekcyjne; przyrządy chemiczne, tygielki kwarcowe, moździerze agatowe; przyrządy meteorologiczne; barometry, termometry, anemometry, psycho — i pluwiometry i t. p. zwykłe i rejestrujące; przyrządy rysunkowe.

47 p. 2 Puch.

41 p. 3 Pudrety użyźniające.

Półfabrykaty z gumelastyki (patrz Wyroby z gumelastyki i Gumelastyka miękka i twarda).

71 p. 1, 2 Pumeks w kawałkach, również zmielony, zbryłkowany.

Radjatory (patrz Części do ogrzewania centralnego).

179 Ramia.

Regulatory (patrz Przyrządy elektrotechniczne).

72 p. 3 d Retorty ogniotrwałe, oraz ich części.

44 p. 1 Rogi.

Rozczyn z gumelastyki (patrz Gumelastyka miękka i twarda).

Rozgałęźniki, tabliczki rozgałęźne (patrz Materjały instalacyjne).

Rozwiertniki (patrz Narzędzia stalowe hartowane).

145 Rtęć.

138 Rudy metaliczne i mineralne.

149 p. 1 a Rury i rurki z miedzi, niklu, aluminjum i t. p. i stopów tych metali.

163 p. 1 a, III b, II, 164 p. 1 p. 2 Rury lane i walcowane, z cyny, cynku, ołowiu i ich stopów.

73 p. 1 a, b, c Rury z masy porowatej, ceglanej, cementowej i t. p. rury modelowe oraz ich części; również sączki.

Rury żebrowe (patrz Części do ogrzewania centralnego).

152 p. 2 a, b, p. 3 a, b, także Uwagi 1, 2, 3 Rury żelazne, łączniki do nich, także rury faliste, fasonowe i t. p. również kryte metalami, bimetalowe, malow., lakierowane.

152 p. 1 b Ruszty mechaniczne.

37 Uwaga Ryby świeże, przywożone z połowu na łodziach rybackich.

37 p. 1 d Ryby obsadowe, zarybek i ikra (jako materjał hodowlany).

57 p. 4 b Rzemienie okrągłe napędne.

51 p. 2 a Sadło rybie.

51 p. 1 1, 2, b Sadło zwierzęce, nieprzerobione, odsączone, przetopione i przerobione.

42 Sadze.

103 p. 1, 2, 3 Saletra chilijska, nieoczyszczona i oczyszczona, potasowa, wapniowa (norweska) i cjanamid.

Salmjak (patrz Amonjakalne przetwory).

173 p. 11 Samoloty, sprowadzane przez Ministerstwo Spraw Wojskowych.

62 Uwaga Siam; słoma na miotełki.

62 p. 1 Siano, sieczka, słoma nieoczyszczona.

Siarczan amonu (patrz Amonjakalne przetwory).

101 p. 2 Siarczan glinu.

104 p. 2 Siarczan magnezu techniczny (sól gorzka).

89 Siarczan potasu.

Siarczek antymonu sztuczny (patrz Antymonu związek).

105 p. 7 b, c Siarczek sodu.

108 p. 2 Siarczek węgla.

105 p. 7 a Siarczyn sodu i potasu (obojętny i kwaśny).

91 Siarka surowa, oczyszczona, kwiat siarczany.

190 p. 2 Sieci rybackie wszelkie.

160 p. 1 Sierpy.

176 p. 3 Skrawki papierowe.

Skrzynki i szafki łącznikowe do silników (patrz Przyrządy elektrotechniczne).

Skrzynki rozdziałowe, skrzynki kablowe i szafy (patrz Materjały instalacyjne).

Skrzynki zależności (patrz Aparaty elektrotechniczne).

55 Skóry dla zgrzebeł (grempli), rzemyczków i cholew dla maszyn włókienniczych.

56 Skóry futrzane surowe (niewyprawione, solone, lub kwaszone wszelkie).

55 p. 4, 5 Skóry pasowe napędne, w kruponach, tafelkach, słupcach i skrojach; skóry wszelkie oddzielnie niewymienione, np. krokodylowe, rekinowe, rybie i t. p.

54 również Uwaga Skóry surowe, (niewyprawione) w kawałkach i w całości; skóry koźle i koźlęce (bastards, bastils) niewyprawione i półgarbowane, ale niebarwione i niewykończone.

Smoła asfaltowa (patrz asfalt).

80 p. 1, 2, a, b Smoły także z węgla kamiennego, surowe i preparowane, oraz pak.

87 p. 1 Smoła żywiczna.

105 p. 2, 5, a, b Soda amonjakalna i krystaliczna, soda żrąca.

62 Uwaga Soja.

96 p. 3 Sole baru: siarczan (blanc fixe) chemicznie strącony.
Sole chromowe (patrz Chromiany sodu i potasu, Dwuchromiany sodu i potasu, Ałun chromowy).
110 p. 1 Sole i preparaty, zawierające złoto, srebro i platynę, jedynie dla celów fotograficznych.
Sole magnezu i wapnia (patrz Chlorki, Siarczan magnezu, Węglan wapnia strącony).
Sole — żelazo — cjanowe (patrz Żelazo — cjanki żółty i czerwony).
105 p. 1 Sód metaliczny.
Sól Bertholeta (patrz Chlorany).
105 p. 6 Sól glauberska.
Sól gorzka (patrz Siarczan magnezu).
89 Sól strasfurcka, niemielona i mielona.
51 p. 2 a, p. 4 Spermacet, również oczyszczony.
27 p. 2. a, b p. 3 Spirytus surowy i oczyszczony, także skażony za pozwoleniami Dyrekcji Monopolu Spirytusowego.
Stal i żelazo (patrz Żelazo i stal).
175 p. 1, 2, 3 Statki do żeglugi rzecznej i morskiej, żelazne, drewniane, parowe i inne.
51 p. 4 Stearyna.
Stemple (patrz Narzędzia stalowe hartowane).
Stemple do matryc (patrz Przybory zecerskie, drukarskie).
Stopy cynku, cyny, ołowiu (patrz Cynk).
97 Stroncjanit (węglan strontu).
61 p. 2 Uwaga 3 c Strzałki tkackie.
87 p. 4 Styraks.
112 p. 5 b Sublimat.
Sulfopochodne (patrz Kwasy sulfonowe).
41 p. 5 Superfosfaty.
Surowcowe wyroby (patrz Wyroby z żelaza lanego).
139 p. 1, 2 Surowiec żelaza wszelki, także manganowy, krzemowy i chromowy.
Szablony i t. p. (patrz Narzędzia warsztatowe miernicze).
45 p. 3 Szczecina.
46 p. 2 c, I, II Szczotki techniczne (walce i listy) w drzewie i metalu.
Szczotkarskie wyroby z roślin (patrz Wyroby szczotkarskie z roślin).
Szczypczyki (patrz Noże, Klingi do noży i t. p.).
87 p. 1 Szelak.
Szklane balony, rurki i bagietki do lampek elektrycznych (patrz Balony).
169 p. 1 a Szkła optyczne do lunet, lornetek, okularów i aparatów fotograficznych.
176 p. 1 Szmaty i skrawki tkanin, długości do 1 metra, szerokości do 4 cm.; stare liny, powrozy i sznurki, długości do 3 metrów.
Szmelc (patrz Żelaziwo).
71 p. 1, 2 Szmergiel w kawałach, również zmielony, zbryłkowany.
66 p. 1, 2; 96 p. 1, 2 Szpat polny, szpat ciężki.
Sztance (patrz Narzędzia stalowe hartowane).
127 Szutgelb.
Szydełka do robót (patrz Igły).
68 p. 1 Szyldkret nieobrobiony.
140 p. 2 Szyny żelazne i stalowe.
Świdry (patrz narzędzia).
40 bez Uwagi Świnie, owce, kozy, ptactwo domowe i t. p., zwierzęta domowe z wyjątkiem kotów i psów za pozwoleniami weterynaryjnemi.
Tablice rozdziałowe i ich części (patrz Przyrządy elektrotechniczne).
94 p. 1, 2 Talk rodzimy, palony w proszku.
156 p. 1 f, I, II Taśmy gremplowe, wszelkie.
64 p. 3 Taśmy plecione ze słomy, wiórów drzewnych i łodyg, chociażby z dodatkiem włosia, bawełny, lnu i konopi.
Taśmy z nitkami gumowemi (patrz Wstążki, taśmy, z nitkami gumowemi).
Termometry (patrz Przyrządy).
130 Thurnbulla błękit.
105 p. 7 a Tiosiarczany sodu i potasu.
156 p. 2 b I, II Tkaniny druciane z miedzi, stopów miedzi, z aluminjum, niklu.
88 p. 4 Tkaniny przerabiane gumelastyką do wyrobu taśm gremplowych.
2002, Tkaniny wełniane, półwełniane i bawełniane, tkane i pilśniowe (filcowe) do użytku fabrycznego.
112 p. 5 a, b, c Tlenek i siarczan niklu, tlenek cyny, tlenek rtęci, tlenek bismutu.
102 Tlenki i wodziany baru, strontu i glinu.
51 p. 3 Tłuszcz garbarski (Degras).
112 p. 7 b Tolidyna i jej sole.
79 p. 3 Torf.
87 p. 1 Tragant.
51 p. 2 a Tran.
Transformatorki i relais telefoniczne (patrz Aparaty elektroteczniczne).
167 A p. 1 i I, II, III Transmisje.
71, p. 1, 2 Trypla w kawałkach, również zmielona, zbryłkowana.
62 Uwaga Trzcina nieobrobiona i obrobiona.
Tygielki (patrz Przyrządy).
72 p. 3 e Tygle ogniotrwałe, również z grafitu.
21 p. 1, 3, 5 Tytoń w liściach i wiązkach; z łodygami lub bez; łodygi tytoniowe; tytoń grubokrajany i cienko krajany; tytoń w krążkach i zwitkach — za pozwoleniami Dyrekcji Monopolu Tytoniowego.
130 Ultramaryna z wyjątkiem pakowanej w drobne opakowania.
174 p. 1 a, b, c, d, e także Uwaga p. 2 a, b. p. 3 Wagony wszelkie, również kolejek wązkotorowych, kolei konnych, tramwai elektrycznych, wagonetki transportowe wszelkie.
169 p. 1 a Wagi aptekarskie, laboratoryjne i odważniki do nich.
169 p. 1 a Wakuumetry.
163 p. 1 a III Walce cynkowe.
Walce surowcowe (patrz Wyroby z żelaza lanego).
Wapno bielące (patrz Chlorek wapnia).
65 p. 3, 4 Wapno gryzące (niehydrauliczne), wapno hydrauliczne.
180 p. 3 Wata jedwabna.
179 p. 1 Wata torfowa.
Wattmetry (patrz Przyrządy elektrotechniczne).
186 p. 1 a, b Wełna czesana, niebarwiona i barwiona.
Wełniana przędza (patrz Przędza wełniana).
181 p. 1, 2, 3 179 p. 3 Wełna, sierść i puch zwierzęcy, nieprane i prane, wełna sztuczna i tarta, wełna barwiona, mieszanka włókien roślinnych i z wełny, wełna z igieł sosnowych.
79 p. 1 Węgiel kamienny, brunatny, torfowy, drzewny, cegiełki węglowe.
41 p. 4 Węgiel z kości.
Węglan amonu (patrz Amonjakalne przetwory).
104 p. 3 Węglan wapnia strącony.

62 Uwaga Wiklina.
95 p. 1, 2 Winian wapnia (calcium tartaricum).
95 p. 1, 2 Winny kamień (cremor tartari).
96 p. 1, 2 Witeryt, także mielony.
Wióry żelazne (patrz Żelaziwo).
169 p. 1 a Wodomiary.
105 p. 7 b Wodorosiarczek sodu.
Wodzian amonu (patrz Amonjakalne przetwory).
Wodziany (patrz Tlenki i wodziany).
198 Wojłoki i tkaniny wojłokowe, wycinane z wojłoków wyroby.

Woltmetry (patrz Przyrządy elektrotechniczne).

52 p. 1, 2, 5 Wosk do szczepienia drzew, wosk pszczelny i roślinny, wosk ziemny bitumiczny z węgla.

52 p. 1, 4 Wosk ziemny surowy (ozokeryt), również topiony, wosk ziemny oczyszczony (cerezyna).

173 p. 2 a, b Wozy ciężarowe na resorach, furgony, brankarty i inne, także ich części.

45 p. 1, 2 Włosy ludzkie i wszelkie inne, surowe lub przerobione, nie w wyrobach.

179 p. 1, 3 Włókna z trojeści pospolitej (asclepias), włókna pokrzywy i inne materjały roślinne zastępujące len i konopie.

88 Uwaga 1 Wstążki, taśmy z nitkami gumowemi, szelkowe i podwiązkowe.

179 p. 1, 2, 3; 181 p. 1 Wyczeszki bawełniane, jutowe, lniane i konopne, również smołowane, wyczeszki wełniane z sierści i puchu zwierzęcego, wszelkie.

Wydawnictwa perjodyczne (patrz Pisma).
Wyłączniki (patrz Przyrządy elektrotechniczne).
Wyłączniki pokrętne (patrz Materjały instalacyjne).

88 p. 1 b, c; p. 2 b Wyroby i półfabrykaty z gumelastyki miękkiej i twardej (patrz także Gumelastyka miękka i twarda), z wyjątkiem obuwia, tkanin niewymienionych, odzieży, szelek, podwiązek, piłek, zabawek.

151 p. 3 a, b, c także Uwaga Wyroby kute, tłoczone (prasowane) i wyciskane (sztancowane) z żelaza i stali.

151 p. 1 a, b, c, d Wyroby z żelaziwa kowalnego (kuto-lanego).

150 p. 1 a, b, c, d; p. 2 a, b, c Wyroby z żelaza lanego, oprócz oddzielnie wymienionych, nieobrobione, także walce hartowane i niehartowane, rury i kształtki (fasony), części do ogrzewania centralnego, z wyjątkiem części kotłów.

Wyroby ogniotrwałe (patrz Cegły i płyty, Retorty, Tygle, Cement, Zaprawa).

76 p. 4 a, b Wyroby porcelanowe do celów elektrotechnicznych i laboratoryjnych, niemontowane.

71 p. 5 a, b Wyroby prasowane z węgla dla elektrotechniki, jako to: świece, płytki, cylindry, węgle do elementów i t. p.

64 p. 4 a, b Wyroby szczotkarskie z roślin (z korzenia ryżowego, piasawy, fibru i t. p.), przeznaczone do użytku technicznego, w drzewie i żelazie.

Zaprawa do luster (patrz Cynk).
72 p. 3 f Zaprawa szamotowa i jej surogaty.
62 Uwaga Ziarna i nasiona oleiste i tłuszczowe, oprócz orzechów i migdałów jadalnych i chińskich orzechów tungulowych.
129 p. 1 Ziarnka kermesowe.
62 Uwaga Ziarnka palmowe.
62 Uwaga Ziarnka sezamowe.
Zieleń szwajnfurdska (patrz Farby miedziane).

66 p. 1 Ziemia wymoczkowa (okrzemkowa).

66 p. 1 Ziemie używane w przemyśle fabrycznym, surowe lub wypalone za wyjątkiem ochry i umbry.

148 p. 1 a, b; p. 4, 5 oraz Uwaga 2 do 148 Złoto, srebro, platyna i inne metale szlachetne w stanie surowym, oraz stare połamane i odpadki; płyty; blachy i arkusze, druty, druciki i przędza z tych metali.

Zwrotniki (patrz Aparaty elektrotechniczne).

43 p. 1 b Żelatyna.

100 p. 2 Żelazo — cjanki żółty i czerwony.

140 p. 1, 3 Żelazo i stal: sztabowe, szynowe, taśmowe (pakowe), kątowe, dule żelazne i stalowe, lupy lub bloki pudlingowe, milbars, żelazo i stal sztabowe, profilowe, Teowe, dwu-Teowe, Ceowe, Zetowe, Tetkowe i o innych profilach: żelazo i stal drobno wymiarowe (patrz także Szyny, Płyty, Blacha i t. p.).

142 Żelaziwo, stal stare, fragment, łom, szmelc, wióry również prasowane i proszek.

Żelazne wyroby (patrz Wyroby z żelaza, Wyroby kuto-lane, Wyroby kute tłoczone, Wyroby kotlarskie, Rury, Odlewy i t. p.).

66 p. 5 Żmijowiec.
41 p. 1, 2 Żużle Thomasa, niemielone i mielone.

87 p. 4 Żywica benzoesowa; żywice wonne i używane do perfumerji.

87 p. 1 Żywice gumowe wszelkie, jak arabska i senegalska.

127 Żółcień lakierowany (szutgelb).

Wszelkie towary z wyjątkiem artykułów spożywczych i monopolowych, przewożone w małych ilościach przez mieszkańców pogranicza na własny użytek.

Przedmioty, służące do użytku uwierzytelnionych zastępców obcych państw.

Wzory i próbki towarów, nie nadające się do innego użytku, z wyjątkiem artykułów spożywczych i przedmiotów monopolowych państwowych.

Posyłki pocztowe z artykułami żywności do 5 kg.

Przedmioty codziennej potrzeby, które podróżni wiozą ze sobą do własnego użytku podczas podróży lub do wykonywania swego zawodu.

Wyroby tytuniowe, wiezione przez podróżnych w ilości 25 cygar albo 100 papierosów albo 100 gram tytoniu na osobę.

Używane przedmioty urządzenia domowego, odzież, bielizna, pościel—należące do osób przesiedlających się.

Używane i opatrzone znakami zwrotne opakowania.

Wagony kolejowe i cysterny, należące do przedsiębiorstw przewozowych wraz z przedmiotami, służącemi do ich urządzenia lub potrzebnemi do utrzymania ich w ruchu, jako też w ruchu pogranicznym wszelkie inne środki przewozowe, oraz zwierzęta wierzchowe, pociągowe i juczne wraz z uprzężą, okryciem i przeznaczoną dla nich paszą, jeżeli nie ulega wątpliwości, że podróży nie przedsięwzięto w celu obejścia zakazu przywozu, wywozu i przewozu tranzytowego.

Towary, znajdujące się obecnie w drodze a wyszczególnione w rozporządzeniu z 10 września 1919 r. a niewymienione w niniejszej liście mogą być przywiezione po przedstawieniu na komorze celnej listu przewozowego, wystawionego przed datą opublikowania niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą roz-

porządzenie z 10 września 1919 r. („Monitor Polski“ Nr. 207).

Warszawa, d. 31 sierpnia 1920 r.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *W. Chrzanowski.*

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Aprowizacji:
w z. (—) *L. Zaborowski.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Jul. Poniatowski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 87 z dnia 13 września 1920 r., poz. 575).

Przepisy o służbie państwowej.

509.

ROZPORZĄDZENIE RADY OBRONY PAŃSTWA

z dnia 30 lipca 1920 r.

w przedmiocie zastępstwa na urzędach, opróżnionych z powodu wstąpienia odnośnych urzędników do wojska.

Art. 1. Urzędnicy urzędów ewakuowanych obowiązani są pełnić obowiązki w tych urzędach i miejscowościach, do których będą wezwani przez swą władzę przełożoną. Władza ta przekazuje urzędnika do rozporządzenia władzy, której podlega urząd wymagający zastępstwa.

Urzędnik, odmawiający pełnienia zastępstwa na nowym urzędzie, niezależnie od odpowiedzialności dyscyplinarnej, traci prawo do wszelkich dotychczasowych poborów.

Art. 2. Ministrowie mają prawo w razie potrzeby powoływać na urzędy zastępców z pośród urzędników urzędów ewakuowanych, oraz z pośród innych osób, które na to się zgodzą. Powołanie takie ma skutki prowizorycznej nominacji na dany urząd.

Zastępcy z pośród ewakuowanych urzędników Zarządów Cywilnych Ziem Wschodnich, oraz Ziem Wołynia i Frontu Podolskiego otrzymują wszelkie pobory, przywiązane do urzędu, wymagającego zastępstwa. Zastępcy zaś z pośród innych urzędników ewakuowanych zachowują pobory, przywiązane do urzędu dotąd przez nich zajmowanego, o ile władza nie uzna za stosowne zamianować ich ostatecznie na urząd wymagający zastępstwa, i otrzymują djety stosownie do uchwały Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1920 r.

Postanowienia art. 1 i 2 odnoszą się również do sędziów i stanowisk sędziowskich.

Art. 3. Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa, względnie prokuratora sądu apelacyjnego, ma prawo delegować sędziów do pełnienia obowiązków sędziowskich w innych sądach, chociażby niższej instancji, tudzież do sprawowania urzędów prokuratorskich oraz delegować przedstawicieli prokuratury do sprawowania urzędów sędziowskich, względnie urzędu prokuratorskiego przy innym sądzie, chociażby niższej instancji.

Prezesi sądów okręgowych mogą delegować sędziów swojego okręgu do pełnienia obowiązków sędziów śledczych i sędziów pokoju.

Sądy apelacyjne oraz sądy okręgowe na wniosek prokuratora mogą powierzać prowadzenie śledztwa w poszczególnych sprawach sędziom ze swojego składu.

Art. 4. Prezes sądu okręgowego może zmieniać w granicach zatwierdzonych etatów istniejący podział okręgów sędziów śledczych w obrębie danego sądu okręgowego. Te same atrybucje przysługują prezesowi sądu apelacyjnego co do podziału określonej w etatach liczby sędziów śledczych pomiędzy poszczególne sądy okręgowe w obrębie danego sądu apelacyjnego.

Art. 5. Adwokaci i aplikanci adwokaccy powołani na czas trwania wojny na stanowiska urzędowe nie tracą charakteru adwokata lub aplikanta adwokackiego; nie wolno im jednak przez czas pełnienia obowiązków urzędowych wykonywać zawodu adwokackiego.

Art. 6. Sąd może według swego uznania odraczać na żądanie jednej ze stron lub ich zastępców sprawy cywilne, prowadzone poprzednio przez adwokatów, o których mowa w art. 5.

Art. 7. Artykuły 1, 2, 5, 6 i 7 obowiązują na obszarach b. dzielnic rosyjskiej i austrjackiej, artykuły 3 i 4 zaś na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje przez trzy miesiące, poczynając od dnia ogłoszenia.

Rada Ministrów władną będzie przedłużyć moc obowiązującą tego rozporządzenia.

Naczelnik Państwa i
Przewodniczący Rady Obrony Państwa:
(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:
(—) *Witos.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 71 z dn. 9 sierpnia 1920 r., poz. 480).

510.

OKÓLNIK L. 66.000.

Do

Pana Prezesa Dyrekcji Skarbu

we Lwowie.

Uchwałą z dnia 23 sierpnia 1920 roku, przyznała Rada Ministrów stałym egzekutorom podatkowym Małopolski od 1 lipca 1920 r. płacę zasadniczą trzech najniższych stopni służbowych, unormowanej **dla urzędników** państwowych ustawą z dnia 13 lipca 1920 r. *) (Dz. Ustaw Nr. 65, poz. 429), a mianowicie po ukończeniu 24 lat nieprzerwanej służby egzekutorskiej — płacę zasadniczą X stopnia służbowego, po 15 latach — płacę XI stopnia służbowego, a wszystkim stałym egzekutorom, którzy jeszcze nie ukończyli 15 lat nieprzerwanej służby egzekutorskiej — płacę XII stopnia służbowego. Niniejsze uposażenie ma zastosowanie również w przyszłości, o ile nastąpią wymagane wyżej warunki.

Zawiadamiając o powyższej uchwale, poruczam Panu Prezesowi wydanie dalszych zarządzeń, celem wykonania tej uchwały.

Przy przyznawaniu uposażenia należy brać w rachubę kandydatów, którzy w dniu 1 lipca 1920 roku, względnie po tym dniu podpisali wymagane warunki.

Warszawa, d. 3 września 1920 r.

Minister Skarbu:
w z. (—) *Wyszatycki.*

*) Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 30 — 1920 r., poz. 455.

Przepisy emerytalne.

511.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie wypłacania dotychczasowych emerytur, rent lub darów z łaski w podwójnej wysokości.

Na mocy zapadłej na posiedzeniu z dnia 1 lipca 1920 r. uchwały Sejmu Ustawodawczego Rzeczypospolitej Polskiej i w związku z art. 2 i 4 ustawy z dnia 15-go lipca r. b. (Dz. U. Nr. 67 poz. 452) zarządza się, co następuje:

Art. 1.

Wszyscy emerytowani cywilni funkcjonarjusze państwowi, kolejowi, nauczyciele szkół powszechnych, średnich i wyższych, jak też wdowy i sieroty po nich oraz księża emeryci, a również otrzymujący ze Skarbu Państwa Polskiego rentę lub dar z łaski, począwszy od 1-go czerwca 1920 r. aż do czasu wejścia w życie uchwalić się mającej przez Sejm Ustawy Emerytalnej otrzymywać mają co miesiąc dotychczasową emeryturę, względnie pensję wdowią i sierocą, rentę lub dar z łaski, wraz ze wszystkiemi przypadającemi dodatkami drożyźnianemi —w podwójnej wysokości.

Art. 2.

Przypadające w myśl art. 1-go kwoty tym emerytom, wdowom i sierotom, którzy ich jeszcze nie otrzymali, winny być wypłacone naraz przy pierwszej wypłacie miesięcznej.

Art. 3.

Odnośny wydatek należy zarachować w odpowiedniej rubryce emerytur pod osobną pozycją: „Dodatek sejmowy z dnia 1 lipca 1920 r.“.

Warszawa, dnia 28 sierpnia 1920 r.

Minister Skarbu:

w zastępstwie

(—) *Weinfeld.*

(„Monitor Polski“ Nr. 207 — 1920 r.).

OGŁOSZENIA.

BILANS
Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej
(TYMCZASOWY)
dnia 20 sierpnia 1920 r.

Stan czynny.		Stan bierny.	
Kruszce:		Banknoty w obiegu	30.700.848.081,50
Złoto: własn. P. K. K. P. i Skarbu Narodow.	6.854.026,61	Rachunki bieżące:	
„ Ministerstwa Skarbu	2.186.470,85	a) Skarbu Państwa	302.601.461,52
Srebro: „ P. K. K. P. i Skarbu Narodow.	25.928.934,19	b) inne rach. bieżące	8.694.921.024,95
„ Ministerstwa Skarbu	7.874.519,04	Fundusze rezerwowe	16.383.642,70
Pieniądze obce:		Inne pasywa	9.034.039.010,79
a) korony i ruble	38.386.367,72		
b) inne pieniądze	176.967.054,64		
Banki:			
a) banki niemieckie	489.014.152,20		
b) inne banki zagraniczne	1.483.107.589,40		
Niemiecka Komisja Odszkodowań i inne rachunki w likwidacji	25.213.281,46		
Weksle zdyskontowane	455.689.492,53		
Pożyczki:			
a) Skarbowi Państwa	38.625.000.000,—		
b) miastom	228.845.494,26		
c) osobom i firmom prywatnym	1.173.472.239,34		
Inne aktywa	6.010.253.599,22		
	48.748.793.221,46		48.748.793.221,46

Na poczet pożyczek, przejętych d. 11 listopada 1918 r., wpłynęło do dnia 20-go sierpnia 1920 r. . . . Mk. 98.002.983.54

Ilość rachunków przekazowych . . 3.080

Obroty Izb Rozrachunkowych w Warszawie i Poznaniu od dn. 1 stycznia do 20-go sierpnia 1920 r. . . . . Mk. 17.418.897.944,71

Za Naczelnego Dyrektora: **Bigo.**

Główny księgowy: **Michał Gawroński.**

BILANS BANKU UDZIAŁOWEGO W PIOTRKOWIE
na dzień 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie	Rb. 237364.23	Kapitał obrotowy	Rb. 69640.—
Papiery procentowe kapitału zapasowego	„ 4800.—	„ zapasowy	„ 5529.32
Ruchomości	„ 3554.25	10% wnioski do zwrotu	„ 9999.95
Papiery procentowe	„ 1585.—	Kapitał na lokacji terminowej	„ 326209.50
R-k przekazowy w Ros. Banku Państwa	„ 5506.99	Wkłady na rachunek bieżący	„ 279969.59
Korespondenci	„ 5756.24	Specjalny rachunek w Ros. Banku Państw., zabezpieczony wekslami	„ 39300 —
Specjalne rach., zabezp. papier. % i weksl.	„ 123599.57	Opłaty za marki stemplowe	„ 137.23
Pożyczki na towary	„ 190693.50	Inkaso	„ 340.35
Skup weksli	„ 145925 —	Sumy przechodnie	„ 9667.82
Monety zagraniczne	„ 9137.13	Procenty do wypłaty	„ 20801.59
Sumy z zabezpieczeniami	„ 12948.29	„ pobrane na 1920 rok	„ 2040.—
Weksle wysłane do inkasa	„ 650.—	Różne należności	„ 7063.99
Zaległe % od dyskonta weksli	„ 10907.19	Przekazy wystawione na Towarzystwo	„ 168.34
Kupony papierów	„ 318.42	Kapitał amortyzacyjny	„ 2850.84
Koszty urządzenia nowego skarbca	„ 4210.56	Wpływy za wynajem kasetek w skarbcu	„ 3881.98
Wydatki do zwrotu	„ 2697.87	Kasa przezorności	„ 1422.88
5% Pożyczka Państwowa 1918 r.	„ 200.—	Dywidenda do wypłaty	„ 2527.49
Akcje Banku Towarzystw Spółdzielczych	„ 3500.—	Czysty zysk	„ 15157.55
Weksle w dochodzeniu sądowem będące	„ 31624.18		
Sumy przechodnie	„ 1730.—		
	796708.42		796708.42

Rachunek Strat i Zysków za 1919 r.

Procenty	Rb. 16241.90	Za procenty i różne wpływy	Rb. 81719.47
Koszty handlowe	„ 47644.60		
Amortyzacje	„ 355.42		
Potrącenia na straty	„ 2320.—		
Czysty zysk	„ 15157.55		
	81719.47		81719.47

Bilans Banku Ziemiańskiego,

założonego przez Tow. Kredytowe Ziemskie w Królestwie Polskiem,

na 1-go lipca 1920 roku.

STAN CZYNNY		STAN BIERNY	
Kasa	Mk. 3,976,561.37	Kapitał zakładowy	Mk. 6,480,000.—
Sumy do dyspozycji Banku	„ 44,411,732.79	Obligacje Banku	„ 13,884,024.—
Skup pap. wyl. i kuponów	„ 66,473.89	Lokaty	„ 30,917,461.31
Papiery publiczne własne	„ 68,006,475.81	Rachunki bieżące	„ 75,689,331.11
Weksle inkasowe	„ 68,132.50	Kasa Przezorności	„ 1,173.25
Weksle zdyskontowane	„ 5,605,911.—	Korespondenci loro	„ 49,490,342.85
Pożyczki specjalne do 1921 r.	„ 44,291,443.25	„ nostro	„ 4,607,376.47
„ na zabezp. hipot.	„ 20,406,505.55	Oddziały	„ 5,749,529.51
Otwarty kredyt	„ 53,867,627.62	Należności skarbowe	„ 16,652.37
Zastawy	„ 782,016.62	Przechodnie	„ 60,501,332.45
Korespondenci loro	„ 722,684.99	Procenty i prowizje	„ 3,383,168.73
„ nostro	„ 2,316,046.85	Pozostałość z 1919 r.	„ 777,431.80
Przechodnie	„ 1,866.83		
Oddziały	„ 5,222,696.32		
Ruchomości	„ 124,036.16		
Wydatki bieżące	„ 1,627,612.30		
	Mk. 251,497,823.85		Mk. 251,497,823.85
Depozyty	Mk. 114,885,727.57	Różni za swoje depozyty	Mk. 98,310,214.23
Różni za nasze depozyty	„ 30,680,132.47	Depozyt własny	„ 47,255,645.81
	Mk. 145,565,860.04		Mk. 145,565,860.04

BANK KOMUNALNY.

Bilans na dzień 1-go sierpnia 1920 roku.

STAN CZYNNY.		Marki	fen.	STAN BIERNY.		Marki	fen.
Kasa		86427	56	Kapitał zakładowy		2454473	52
Rachunki bieżące w Bankach		4180800	35	Rachunki bież. zw. war.		2075759	04
Papiery % własne		207310	—	Ministerstwo Skarbu		14000000	—
Pożyczki krótkoterminowe gotówkowe		13200000	—	Sumy przechodnie		27290	44
Różni dłużnicy		60470	—	Należności skarbowe		3041	65
Sumy przechodnie		17716	—	Kasa Przezorności pracowników Banku		12770	26
Ruchomości		370017	—	Procenty i prowizja otrzymane		571206	03
Wydatki do zwrotu		417356	35	„ „ „ 1921 r.		33958	67
Wydatki bieżące		599846	79	Zwyżka na kursie papier. % włas.		2000	—
Procenty wypłacone		40555	56				
		19180499	61			19180499	61
Różni za nasze depozyty	4900.—			Różni za swoje depozyty	13232800.—		
Depozyty	13435199.80	13440099	80	Depozyty własne	207299.80	13440099	80

Bilans Warszawskiego Akcyjnego Towarzystwa Pożyczkowego na zastaw ruchomości

w dniu 31 lipca 1920 r.

STAN CZYNNY.	Marki	fen.	STAN BIERNY.	Marki	fen.
W Kasach i Bankach	1.208.258	64	Kapitał Akcyjny	3.240.000	—
„ Zaliczeniach	21.827.896	42	„ Zapasowy	1.080.000	—
„ Papierach wartościowych	2.424.279	63	Fundusz Rezerwowy	444.536	88
„ Nieruchom. № 10/1369 w Warszawie	364.048	21	„ amort. nieruch.	133.714	32
„ Nieruchom. № 32/40 w Łodzi	129.107	69	Kaucje Zarządu i Urzęd.	191.348	90
„ Urządzeniach	40		Kasa Przezorności i Pomocy	127.329	71
„ Warszawskiem Tow. Wzajemn. Kredytu (wkłady członk.)	10.800	—	Depozyt. Akcjon. w Akc. Tow.	602.640	—
			Akcepty	9.913.612	—
U różnych dłużników	132.071	87	Dywidenda nie odebrana	188.171	—
Wydatki	2.103.887	70	Różni Wierzyciele	1.386.097	59
			Banki	9.115.143	95
			Dochody	1.777.795	81
	28.200.390	16		28.200.390	16

Spółka Akcyjna Kolei Elektrycznej Łódzkiej

Zarząd w Łodzi, Tramwajowa 6.

Wyciąg ze sprawozdania za 1919 r., t. j. za 20 rok działalności Spółki.

Rachunek zysków i strat.

Dochód	Mk.	9773920.98
Rozchód	„	9241591.96
Zysk za 1919 r.	Mk.	532329.02
„ „ 1918 r.	„	530558.53
Pozostałość zysku z 1917 r.	„	1768 41
Razem	Mk.	1064655.96

Bilans na 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY:

Kasa	Mk.	16934.95
Place, budynki, maszyny, urządz. wodociągowe i warsztatowe	„	1800802.74
Tabor	„	2242770.93
Tory i przewodniki elektryczne	„	2977574.13
Magazyn i inwentarz	„	1279490.47
Papiery procentowe	„	1524990.—
Dłużnicy	„	637581.64
Umundurowanie personelu	„	324877.08
Bank Handlowy w Łodzi	„	212171.76
Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa	„	6157.65
Różne rachunki	„	668025.08
Razem	Mk.	11691376.43

STAN BIERNY.

Kapitał akcyjny	Mk.	4320000.—
Kapitał amortyzacyjny	„	1935557.05
Amortyzacja nadwyżki aktywów ponad Mk. 4320000.—	„	1118014.12
Kapitał zasobowy	„	982211.55
Kapitał ubezpiecz. od nieszczęśliwych wypadków	„	219106.49
Fundusz renowacyjny	„	582570.33
Różni wierzyciele	„	1308971.93
Bank Związku Spółek Zarobkowych	„	160289.—
Zysk za 1919 r.	„	532329.02
„ „ 1918 r.	„	530558.53
Pozostałość zysku z 1917 r.	„	1768.41
Razem	Mk.	11691376.43

Wyciąg z protokułu Ogólnego Zgromadzenia

Ogólne Zgromadzenie jednogłośnie uchwaliło: sprawozdanie, bilans i rachunek zysków i strat za 1919 r. zatwierdzić, a zysk za 1919 r. wraz z pozostałością zysku z 1918 r. w ogólnej sumie mk. 535097.58 rozdzielić w następujący sposób:

na kapitał amortyzacyjny	Mk.	67273.20
na amortyzacje przewyżki kapitału zakładowego ponad mk. 4320000.—	„	80000.—
na kapitał zasobowy	„	40000.—
na podatek od kapitału	„	6220.—
na podatek od zysku 9¾% od mk. 379939.39	„	37044.09
na wynagrodzenie Rady Zarządzającej i Dyrekcji	„	47000.—
na dywidendę po mk. 32.— na 8000 akcji	„	256000.—
do przeniesienia na 1920 r.	„	1560.29
Razem	Mk.	535097.58

Do Rady Zarządzającej zostali wybrani pp.: Dr. Alfred Biedermann i Zygmunt Richter, jako kandydat p. Herman Werner.

Do Komisji Rewizyjnej zostali wybrani pp.: Stanisław Dobranicki, Leon Cajewicz, Aleksander Muller, Stefan Przedpełski i Edmund Stephanus.

Dywidenda za 1919 r. będzie wypłacana w Banku Handlowym w Łodzi, Al. Kościuszki 15 za kupon 19 za 1919 r.

Stowarzyszenie Spożywcze „Pomoc" we Wrociszewie, gmina Lechanice, powiat Grójecki.

Bilans za rok 1919.

Aktywa: Kasa mk. 3969.91; ruchomości 184.23; towary w sklepie 24145.50; dłużnicy 13563.67; razem 41863.31.

Pasywa: Udziały 7193.26; fundusze: zapasowy 2493.31; rezerwowy 13334.92; oświatowo-wychowawczy 1600.24; wierzyciele 11080.00; czysty zysk 6161.58; razem 41863.31.

Rachunek zysków i strat.

Straty: Koszty handlowe mk. 6546.90; amortyzacja ruchomości 20.47; inne straty 62.56; czysty zysk 6161.58; azem 12791.51.

Zyski: Zysk brutto na towarach mk. 12528.02; procent i dywidenda ze Związku za 1917 rok 263.49; razem 12791.51.

Podział zysku: na fundusze: zapasowy: 616.15; rezerwowy 1884.38; oświatowo - wychowawczy 616.15; na 5 od udziałów 276.85; na 3% dywidendy od zakupów 1260.05; na gratyfikację pracowników 508.00; na plebiscyty śląskie 1000.00; razem 6161.58.

Stan rachunków Towarzystwa P. O. w Jabłonnie dnia 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY.

	Ruble	Marki
Lokaty	1751.59	—
Papiery procentowe	8700.—	—
Pożyczki	26102.97	32545.—
Kupno i sprzedaż rubli	11136.47	
Inwentarz	445.—	—
Różne sumy	276.50	341.35
Niedobór za ubiegłe lata	—	14788.90
Gotowizna	2967.79	13116.60
Razem	51380.32	60791.85

STAN BIERNY.

	Ruble	Marki
Kapitał żelazny	150.—	—
Udziały	10265.83	3610.—
Wkłady	40736.34	31689.25
Długi	—	6564.—
Różne sumy	228.15	—
Rachunek kupna rubli	—	18928.60
Razem	51380.32	60791.85

Rachunek zysków i strat.

	Przychód		Rozchód	
	Ruble	Marki	Ruble	Marki
Pobrano procentów	51.36	9438.95	—	—
Prowizje i kary	415.36	1255.50	—	—
Rachunek kupna rubli	11136.47	—	—	18928.60
Administracja	—	—	—	6544.65
Procenty od wkładów i dług	—	—	4315.35	1416.50
Zyski i straty z ubiegłych lat	—	1406.40	7287.84	—
Niedobór	—	14788.90	—	—
Razem	11603.19	26889.75	11603.19	26889.75

Zaległych procentów od pożyczek w dniu 31 grudnia 1919 r. było Mk. 24059 f. 55. Lista członków wykazuje 200 osób

Tłoczono w Drukarni Państwowej. Miodowa 20. № 10988. 18. IX., 3000.